DEMBİR

Ocak 2015

Melami Mürşid-i Kamil'i Halil İbrahim Baki Hz.
Tevhit nedir?
Melamilik

الحق

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-01
Ocak 2015

Tevhit ve Melamilik

EMEK YAYINEVİ
Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. Doruk İşh. No: 150 D: 1B/38
Osmangazi BURSA
Tel: 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2015 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

İÇİNDEKİLER

3

EDITORDEN 5

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Baki Hz.'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine Onun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımlar içermektedir. 5

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:
Efendim, kurulmuş olan Emek Yayınevi'nin ve yapacağı hizmetlerin yolunun açık olması ve hayırlara vesile olması niyaziyla başlamak istiyorum.

Özkan Günal:
Bu yayın evini, bireysel olarak bir şahsa değil, Melamet imanını benimsemiş, Hak ile Hakk'a hizmet etmek adına gayret gösteren herkes için kurmuş bulunmaktayız. Amacımız, hizmet etme gayesi güden tüm âşıklara, tüm kâmillere yapacakları hizmette yardımcı olabilmek, yanlarında olabilmektir. 7

Aşk-ı Hizmet, Aşk-ı İspat, Aşk-ı Meydan, Aşk-ı İman, Aşk-ı İmam.

AYIN KONUSU

Tevhit nedir?

Tevhit, kelime olarak birlemek anlamına gelmektedir. Tevhit olan İslam dininde tevhit, 20

Eşhedu enlâilâhe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluhu.

Demektir ve tevhit bizim duşumuzda bir ikiliği birlemek değil bizim kendi ikiliğimizi birlemek içindir. Bu âlem tevhit üzerinedir, âlemi iki gösteren bizim ikiliğimizdir.

22 SİZLERDEN GELENLER

Efendi Baba; yaz aylarını genelde Çamlı Köyünde geçirir, kışın ise tekrar Bursa' ya dönerdi. Her seferinde Bursa' ya gelişi bizim için bayram, köye dönüşü ise hüzün havası yaratırdı.

Efendi' ye yakın olmak nedir? Nasıl yakın olunur?

Bunu anlayamayan, henüz daha tıfıl seviyesinde olan bizler için Efendi Babanın geliş ve gidişleri hüzünlü oluydu. Bizim her halimiz, açığa vurduğumuz da gizlediklerimiz de O'nun için aşikardır. Ona gizli yoktur. Efendi Baba şöyle derdi zaman zaman.

ALINTI BÖLÜMÜ 30

Görüyor musun?
Sensizlik te düştüğüm
Şu hale bak.
Yalanlarla oyalıyorum
Kendimi, bile bile.

MAKALE 31

Bu sayımızın konusu tevhit ve tevhit Cenabı Allah'ı bilmek olduğundan, makale konusu olarak Cenabı Allah'ın Kelamı olan Kuran-ı Kerimde, Kendisini anlatışını sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

BİTİM

Değerli okuyucu, 37

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin birinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduklarınızın haline katkı olmuştur ve olacaktır. Amacımız, kendilikssiz hizmet olan Hak'de Halk'a hizmettir. Yapacak olduğunuz katkılar ve öneriler ile sizlere daha iyi hizmet etmeyi amaçlıyoruz.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yeni yayınlanacak olan, Halil İbrahim Baki Hz. Kaleme aldığı, derlemesini Emine Aytül Erol, düzenlemesini Özkan Günal'ın yapmış bir eser ile noktalıyoruz.

Aşkı niyazlarımızla.

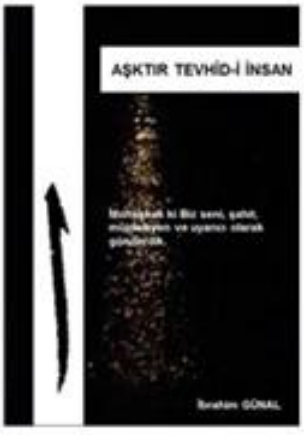

Namı Damperli
HALİL İBRAHİM BAKİ HAZRETLERİ

ÂŞIKLIK YOLUNDAKİ TÜM CANLARA
SELAM OLSUN…

Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa,
Gönülleri birleştiren Muhabbet-i sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa, Cümle cihan var oldu
Aşk-ı sevdayı meşk için.

İbrahim Günal

Zahiren, 1947 yılı Bursa Mudanya doğumludur.

12 yaşında annesini ve babasını yitirmiş olup, o yaşında tek başına kalıp türbelerde hizmetkar olarak yaşamaya başlamıştır. Gündüzleri, kimi zaman limon satmış, kimi zaman simit, kimi zamanda ayakkabı boyacılığı ve askıcılık yaparak geçimini sağlamıştır. 15 yaşında manada Şems Hz. kendisini çağırır. Konya'ya giderek 6 ay Şems Hz. Türbesinde hizmet eder. Bir gece yine manada kendisini Hacı Beştaşi Veli Hz. çağırır. Oradan Nevşehir'e gidip, Hacı Bektaşi Veli Hz'nin türbesinde 3 ay hizmet ettikten sonra Bursa'ya döner. İlerleyen zamanlarda davet üzerine Ankara'da bulunan Hacı Bayram Veli Hz. Türbesine giderek burada da hizmet etmiştir.

Bursa'da, İnsanı Kamil olan Sabit baba ile tanışır. Bu dosluk, Sabit baba ile birlikte handa yaşayarak dört yıl sürmüştür. Sabit baba terki dünya olunca, üçüncü devre Melami piri, Seyit Pir Muhammed Nurü'l Arabî Hazretlerinin torunu ve Halifesi Kemal efendinin halifesi, Melami Mürşid-i Kâmili, Mustafa Nuri efendiyle tanışmış, onunla birlikte Tokat iline gidip, onun hanesinde kalmaya ve zahir batın hizmet etmeye başlayarak, hizmet görmüştür. Bu hizmetin neticesinde, Mustafa Nuri Efendinin halifesi olarak 27 yaşında irşad vazifesine başlamıştır. Bu vazifesi 2013 yılının 25 Aralığında terki dünya olup, sevdiklerine kavuşuncaya kadar toplamda 40 sene sürmüştür. Mesleki Resul olan vazifesi esnasında ve halen hildirmiş olduğu Melamet ilminin, zevkinin ve neşesinin ispatı olarak yaşamış olup, eminlik makamında, bildirdiğinin ve muhabbetlerinin tecellisine varıldığında, kendisiyle kucaklaşılan olmuştur. O, yaşantısının her alanında, Ehlibeyt sevgisini, aşılamıştır. O, Ehlibeyt efendilerimizi anlatırken göz yaşı döken, döktüğü göz yaşı ile kalpleri Ehlibeyt sevgisine layık hale getirmek için paklayandır. Tüm zahiri ömrü, Hak ile Hakk'a hizmet anlamında geçmiştir.

O, içinde kendisinin olmadığı namaz kılan ve kıldırandır.
O, Hakk'ın Kendisini bildirdiğidir.
O, her daim taliplerinde ilahi âşkı uyandıracak hizmeti yapandır.
O, kendisine değil, Hakk'a tabi kılandır.
Onun hayatında, Cenabı Allah, Cenabı Resulullah, Ehlibeyt ve tevhit en değerli, en sevilen, en öncelikli olmuştur. Bu hali, bize, tevhidin hayatımızdaki en değerli olgu olmadan tevhit eri olunamayacağının hal cihetiyle muhabbetidir.
O, cehalet ve şirk karanlığımıza doğan irfaniyet nurudur.
Bizler, O gelince insanlığı görür olduk.
O'nun doğumunun Şükrü, Onu doğurmaktır.
Onu doğurmak, Onun gözleriyle bakıp, doğunun da, batının da sahibi olan Hakk'ı, her nereye yönelsek görmektir.

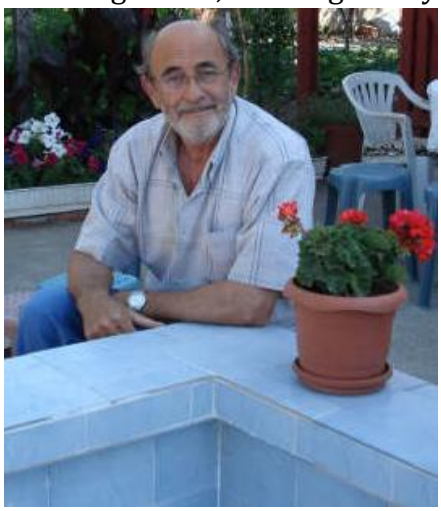

Cenabı Allah, Melami Mürşid-i Kamilimiz, gönüller sultanı Halil İbrahim Baki Hz.'nden, Kendisini sevme, Kendisini zikretme, Kendisini muhabbet etme gayretimizi daim eylesin. Sevdikleriyle hem dem eylesin. Süluku tevhitte vasılı illallah eylesin. Gönüllerimizi pir nur eylesin. Birliğimizi, muhabbetimizi daim eylesin. Gönül birliği, yol birliği meydan birliği eyledik, her iki alemde kabulü karir eylesin. Bu eserde emeği geçen ve okuyan siz değerli okuyucuları her iki alemde aziz ve makbül eylesin.

Aşk u Niyazlarımızla.

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Halil İbrahim Baki Hz.'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine Onun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir.

O gönüller sultanı, her bildirdiğinin ispatı, Hakk'ın kendisini anlatımı olandır. O, Hak ile Hakk'a hizmet edip, Hakk'a yöneltmek suretiyle Hak âşıklarının kıblesinde Maşuk Hakk'ı buldurandır. O sultan ki, bildirdiğinin tecellisine varıldığında, kendisiyle vuslat edilendir. Onu anlatmak ancak ve ancak O'nun kendisini gösterdiği kadarının, ne kadarı dile geliyor ise o kadardır.

Hak ile Hakk'a hizmet adına yapılan bu çalışma, Mısri Niyazi Hz.'nin

Zatı Hak'ta mahremi irfan olan anlar bizi
İlmi sırda bahri bi payan olan anlar bizi.

Dizelerinde bahsettiği sınırsız ummanın katresini anlaşılır hale getirmek içindir. Her ne kadar anlatmış olursak olalım,

Az gittim, uz gittim dere tepe düz gittim, bir de baktım bir arpa boyu yol gitmişim

beyanındaki arpa boyu kadardır. Bizler, Onun güzelliğini görünce, güzelliğin ne olduğunu görür olduk. İşte bu dergi gördüğümüz güzelliği anlatma gayretimizden oluşmaktadır.

Allah, sınırı olmayan, evveli Kendisi, ahiri Kendisi, zahiri Kendisi, batını Kendisi, olandır. Sınır, yaratılmışlıkta vardır. Yaratanda sınır olmaz. O, zaman ve mekândan münezzeh iken zaman ve mekânla zahir olandır. Kendisinde sınır ve son olmayanın Kendisini tanıttığı ilimde nasıl son olabilir. Kova içine deryayı alamaz lakin kova dibini çıkartırsa deryaya dalar, deryada batın olur. Allah, kalıplara sığmaz, Allah'a varmak için kendi kalıplarımızı kırmalı, kalıpsız kalmalıyız. Kalıpsız, şartsız şurtsuz, yargısız kalmak, Allah'ta fena bulmak sonucu Allah'a uruç etmektir. Bu ise bilgi boyutunda kalmak ile gerçekleşmez.

Bilgi aracına aşk binerse Maşuk Allah'a götürür, Nefis binerse gayrıya götürür.

Unutmamalıyız ki, Tevhit kendi insanlığımıza ulaşma sonucu Abduhu hitabındaki Allah'ın kulu olmaktır. Tevhit, Peygamber efendimizin,

"Nefsine arif olan Rabbine arif olur."

beyanındaki kendimizden Rabbimize arif olmaktır. Tevhit, kendisi bilinsin diye bizi var eden Allah'ı yine kendimizde bilmektir. Tevhit, derviş olmaktır.

Kişiyi derviş yapan ne kadar çok bildiği değil, ne kadar hallendiğidir.

Yaşam, Allah'ın kendi bilinmek istemesi doğrultusunda, Kendisini muhabbet edişidir. Eşya bu muhabbette kelamdır. İnsan, bu muhabbetin muhatabı olandır. Allah'ın muhatabı olan kendiliksiz nuzül namazı kılandır.

Aşk u Niyazlarımla

GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM
MASİVA TOZUNU KALPTEN SİLELİM
HERŞEY FANİ HAK BAKİDİR BİLELİM
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

TEVHİDE GİR ASLINI BUL BU DEMDE
VARLIĞA ARİF OL DURMA ZULÜMDE
FIRSAT ELDE İKEN KALMA GURBETTE
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

GÖNÜLE MAHREMDİR SULTANI CANAN
ENFÜS AFAK ZİKREYLE DURMA HERAN
ARAYA GİRMESİN ZAMAN VE MEKÂN
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

ŞİRKİNDEN GEÇ ÂŞIK EYLE ÖZÜNÜ
HER NAZARDA HAKKA DÖNDÜR YÜZÜNÜ
CEMALULLAH ZEVKİNE AÇ GÖZÜNÜ
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

KÜNTÜ KENZ SIRRINA ER KO GAFLETİ
KESRET İÇİNDE BULUNUR HALVETİ
CÜMLE MEVCUDATTIR ONUN VAHDETİ
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

MANANIN YÜZÜYLE ÜFÜRÜLDÜ SURU
GÖREN DE GÖRÜNEN DE VECHİN NURU
BU ZEVK İLE DAİM BULUN HUZURU
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

İBRAHİM GEL SENDE BUNA DÂHİL OL
BU TEVHİTTEN BAŞKA ASLA YOKTUR YOL
EVVEL AHİR MAŞUK ZEVKİYLE DOL
GELİN CANLAR GELİN ALLAH DİYELİM

AYIN KONUSU

Tevhit nedir?

Tevhit, kelime olarak birlemek anlamına gelmektedir. Tevhit olan İslam dininde tevhit,

Eşhedu enlâilâhe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve resuluhu.

demektir ve tevhit bizim dışımızda bir ikiliği birlemek değil bizim kendi ikiliğimizi birlemek içindir. Bu âlem tevhit üzerinedir, âlemi iki gösteren bizim ikiliğimizdir.

Bu, şaşı bir insanın bir olana bakıp, iki görmesi gibidir. Bu şaşı kişi, şaşılığını düzeltmeden gördüğü ikiyi ne kadar birlemeye çalışırsa çalışsın gördüğü iki asla bir olmayacaktır çünkü gördüğü iki değil ki bir olsun.

Gördüğünü birlemek için yapması gereken kendi şaşılığını tedavi ettirmektir.

İşte bizlerde aynen öyle yapmalıyız. Âlemi birlemeye çalışmayalım bu mümkün değil çünkü âlem zaten birdir. Yapmamız gereken kendi iki görüşümüzü, kendi ikiliğimizi birleyerek tedavi etmektir. Bunun yolu, İslam olan tevhidin irfaniyetine ermektir.

Eşhedu enlâilâhe illallah

Burada deniliyor ki, "Ben şahidim ki, Allah'tan başka ilah yoktur." İlah, taştan, tahtadan veya çeşitli meteryallardan yapılma heykeller anlamında sınırlandırılırsa, gerçek anlamı kavranamaz. Anlamı kavranamayan bir olgu, olması gereken değere ulaşamaz. Gönüller sultanı Melami Mürşid-i Kamili Halil İbrahim Baki Hz.'nin,

Ne aradığını bilmeyen, bulduğunu anlayamaz.

beyanı bu hususu anlatmaktadır. Bizlerde ilah kelimesinin içini ancak, olması gerektiği anlam ile doldurarak görebiliriz ve işte o zaman bizim için Allah'tan başka ilah olup olmadığını görebiliriz.

İlah, tecelli eden demektir. Tecelli ise zuhur ediş görülür hale geliştir. Allah'ın zuhuru, tecellisi ile gerçekleşir ve bu tecelli mevcut olan yaratılmışlığın kendisidir. Varlık tecellinin kendisidir ve varlık tecellisi ile tecelli eden birbirinden ayrı değil, aynısıdır.

Tecelli ile tecelli edeni birbirinden ayırmaktır şirk.

Cenabı Allah, kendisinden gayrı bir ikincil yaratmamıştır. Allah, bilinmek istemesi ile zuhura gelmiştir. Bizler varlık ismi vererek aslı itibariyle Allah'ın zuhura gelişini zikrederiz. Bizim kendimize ait müstakil bir varlığımızın olması ve bu varlığa ben deyişimiz, hakikati zannımız ile perdeleyişimiz, kendimize gafil olmamızdır. Cehalet denilen tamda budur. Cenabı Resullullah efendimizin, kaldırdığı cehalet kendimize olan gafletimizdir.

Cehalet bilmemek değildir. Cehalet, bildiğimize gafil olmaktır.

İşte bizler, tecelliyi Allah ile tevhit etmek yerine, nispet ettiğimiz için varlık iddiasında bulunuruz. Bizlerin kendimizi tecelli eden görmesidir İlahlık iddiamız. Hal böyle olunca, dilimiz
La İlâhe İllâllah

diyor ama halimiz

La İlâhe İlla Ene

demeye devam ettiği için şirk etmeye de devam ediyoruz. Cenabı Allah, Ahzab suresi 72. ayetinde:

Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

Buyurarak, bizlere bu gerçeği anlatmaktadır. İşte insan, hakikat meydanında, Mürşid-i Kamil rehberliğinde görmüş olduğu seyri süluk ile nispetlerine tövbe etmesi sonucu zannından yani, varlık iddiasından arınınca, Peygamber efendimizin:

Ölmezden evvel ölünüz

beyanında belirttiği sırra ulaşınca, gerçeklere vakıf olarak ve tecelli olan varlığımızda tecelli edeni görünce işte o zaman gerçekte dilimizle de, halimizle de **La İlâhe İllâllah** diyen Peygamber ümmeti, mümin kullardan oluruz. Aksi durumda ikiliğimiz ile ömrümüzü zayi ederiz. İşte, ölmezden evvel ölmek, tecelliyi nispet etmekten arınıp, bizi Kendisi bilinsin diye halk eden yüce yaratıcı Cenabı Allah'ı kendimizde bilmektir. Peygamber efendimizin bu hususta:

Nefsine arif olan, Rabbine arif olur.

beyanı tevhidin nasıl mümkün olduğunun anlatımıdır.

Şirk, Nefsinde nefsini bilmektir, Tevhit ise Nefsinde Rabbini bilmektir.

Nefsimizde Rabbimizi bilmek bizi mümin kul yapar ki, Cenabı Resulullah efendimiz:

Müminin ferasetinden sakınınız; zira o Allah Teâlâ'nın nuru ile bakar.

buyurarak, müminin tarifini yapmıştır. Allah'ın nuru ile bakmak, varını Allah'ta fena kılmak sonucu Allah'ın güzelliği ile ziynetlenmektir. Nispet varını yani, nefsine göre olan görmesini, işitmesini, iradesini, ilmini, kelamını nefsinden alıp Allah'a yöneltenin sıfatları Allah'ın hakikati ile değerlenerek, Allah ile nurlanmış olur. İşte mümin bunu başarıp Allah ile nurlandığı için o nurla bulunur. Hallacı Mansur Hz. nefsinden Rabbine arif olup, cehaleti kalkınca, Allah'ı kendisinde bilerek mümin kullardan olduğundan dolayı, ***Ene Hak*** demiştir. Kendisinden ene Hak diyen Hakk'ın kendisi olduğundan bu şirk değil tevhittir. O sultan, **La İlâhe İllâllah** beyanına kendi varında şehadet etmiştir.

Aşk u Niyazlarımla

AYIN RÖPORTAJI

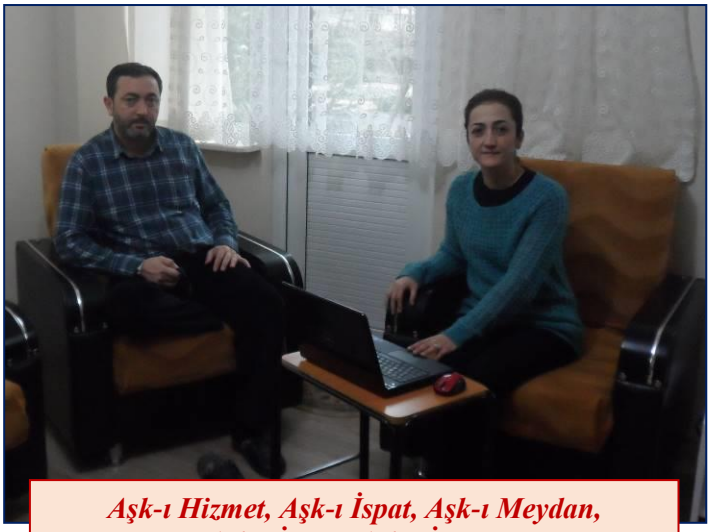

Aşk-ı Hizmet, Aşk-ı İspat, Aşk-ı Meydan, Aşk-ı İman, Aşk-ı İmam.

Dembir:
Efendim, kurulmuş olan Emek Yayınevi'nin ve yapacağı hizmetlerin yolunun açık olması ve hayırlara vesile olması niyazıyla başlamak istiyorum.

Özkan Günal:
Bu yayın evini, bireysel olarak bir şahsa değil, Melamet imanını benimsemiş, Hak ile Hakk'a hizmet etmek adına gayret gösteren herkes için kurmuş bulunmaktayız. Amacımız, hizmet etme gayesi güden tüm âşıklara, tüm kâmillere yapacakları hizmette yardımcı olabilmek

Dembir:
Dergimizin bu ayki konusu Melami Mürşid-i Kâmili Halil İbrahim Baki Hazretleri ve Tevhit. Zahir batın babanız olduğunu bildiğimiz bu değerli gönül dostunun hayatıyla ilgili okuyucularımıza kısa bir bilgi verebilir misiniz?

Özkan Günal:
O, Kuranı kerimin Ahkaf suresi 31 ayetinde:
Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine icabet edin. Ve O'na iman edin ki, sizin günahlarınızı bağışlasın ve mağfiret etsin. Ve sizi elim azaptan korusun.

beyanında bahsi geçen Allah'ın davetçisiydi. O, Kuranı kerimin Ahkaf suresi 32 ayetinde:

Allah'a davet edene icabet etmeyen, Allah'ın azabından yeryüzünde kaçacak yer bulamaz. Öteki dünyada da O'ndan başka hiçbir koruyucu bulamaz, böyleleri apaçık bir sapıklık içindedirler.

O, kendisine icabet edilmesi gerekendi. O gönüller sultanının hayatı, bildirdikleri ve anlattıklarının hal muhabbetiydi. O, her bildirdiğini, kendisinde hal olarak ispat eden, görülür kılandı. Sabrı tavsiye edişi, sabırlı olunmasını kelam olarak söylemekten öteye, yaşantısıyla nasıl sabır üzere bulunulacağını göstermesiydi. O, hal muhabbetiyle, bizlere sabrın kemalinin, gördüğümüz eza ve cefaya tahammül etmekten öteye geçerek, eza cefa görmemek olduğunu, karşılaştığı her tecelliyi hoş görmesiyle anlatmıştır.

"Kâinatın her zerresini sevmedikçe, gerçekte Allah'ı sevmiş olamayız."

beyanını, gerçekten her zerreyi severek anlatmıştır.

"Olmak yok, yolunda olmak vardır."

Sözünü, hayatının son demine kadar yaşantısıyla ispat etmiştir. O, Hak ile Hakk'a hizmet olan kendiliksiz hizmeti, yani kulluğu ve acziyeti son demine kadar terk etmemiştir. O, bildirdikleri kendisiyle tevhit edilince, tecellisine varılandı.

Mevlam bizlerin, O'nun diliyle kendisini bildirmiş olduklarının tecellisine varma gayretimizi daim eylesin.
Dembir: ***Efendim, bu yaşantısının içerisinde Tevhit kendileri için nerede duruyordu?***

Özkan Günal:
O gönüller sultanı için tevhit ayrı yaşantısı ayrı değildi. O'nun yaşantısı tevhitti. O, görmediği hiçbir şeyi bizlere bildirmedi.

Kendisi, Muhammedi Nurla ruhlandığı için ruhluydu, ruhlu olduğu için kelamı da ruhluydu. Bu sebeple, muhabbeti ruhlara temas edendi. Tevhidin bizim dışımızda bir ikiliği birlemek değil, kendi ikiliğimizi birlemek olduğunu bildirendi. Tevhit, bizim nefsimizle ruhumuzun birlenmesi ve nefisten ruhun görülmesidir. Onun yaşantısı, bu şehadetin mutlak haliydi. O, gayıpta bilinenin, kendisini muhabbet edişiydi.

Yaşam benliksiz, nispetsiz, şirksiz olduğunda huzuru Hakta olmaktır.
Yaşam, doğumla ölüm arasında, daimi namazdır.

O sultan ki, namaz olan yaşantısında, kıyamıyla rükûsuyla, sücuduyla Hakk'ı bildiren, Hakk'ı ispat edendi. O sultan ki, imam olan Cenab-ı Resulullah ve 12 imamlara sevgisiyle, sadakatiyle, muhabbetiyle saf tutanlardandı. Bütün yaşantısı, kelamıyla ve haliyle bu tevhide hizmet olarak geçmiştir.

Dembir: ***Bir Âşık için Maşukunu kelimelere sığdırmak imkânsızdır muhakkak. Hele de bu Maşuk bir İnsan-ı Kâmilse. İnsan-ı Kamillller değil kelimelere sığmak, onlar kâinata sığmazlar çünkü yere göğe sığmayanı gönüllerine sığdırmışlardır. Efendimiz Halil İbrahim Baki Hazretleri'ni en iyi tanımlayan, onun en çok öne çıkmış özelliği nedir desek bize onu hangi kelimelerle anlatırsınız?***

Özkan Günal:
Aşk-ı Hizmet, Aşk-ı İspat, Aşk-ı Meydan, Aşk-ı İman, Aşk-ı İmam.

O, hizmet aşkı ile dopdolu olarak Allah aşkını ispat ederek, ispat olduğu meydanın eminlik makamında, aşk imanını, aşk imamıyla bildirip, muhabbet edendi.

O'nun her kelamı ve halinin başı da, ortası da, sonu da aşk idi.

O, aşkın ete kemiğe bürünüp görülür haliydi.

O, aşkıyla kendisinden maşuk zuhur edendi.

O, aşkı bildirir, aşkı muhabbet eder, aşka yöneltir, kendisine tabi olanı aşk eri yapardı.

O, bizdeki ilahi aşkın kemaliyle bize tecelli edişiydi.

O, aşkıyla karanlığımıza doğan aşk nuruydu.

Dembir: ***İslam dini tevhit dini olduğuna göre hak ve hakikatten yana bir yol varsa muhakkak tevhit üzeredir, dolayısıyla Melamet gömleğinin kumaşı da tevhit ilmekleriyle dokunmuş olmalı. Halil İbrahim Baki Hazretleri de, kendisinin tanımıyla "Meslek-i***

Muhammediye" olan Melam-i Mürşid-i Kâmilliğini, kırk yıllık bir süre, âşıklara hizmet ederek icra etti. Aşkı, sevdası, muhabbeti gönüllerde bakidir. Kendilerini biraz daha iyi tanımak adına, bize Melamiliği ve Melamiliğin tevhit bakışını nasıl tanımlarsınız efendim?

Özkan Günal:

- ***Melami, kendisini rabbinin adıyla, kendisinden rabbini okuyarak, Allah'ın imamlığında namaz kılandır.***

Cenabı Resulullah efendimiz, Hira mağarasında her zamanki gibi halvette tefekkür halindeyken, Cebrail As. tecelli eder ve Kendisine,
"OKU" emrini iletir.
Cenabı Resulullah Efendimiz;
"Ben okuma bilmem."
Diyerek cevap verir. Cebrail As. Kendisini kuvvetlice kollarının arasına alır ve sıkar, tekrar "OKU" emrini iletir.
Yine aynı hadise gerçekleşir.
Üçüncü seferinde
"OKU" emrinin devamında bu sefer,
"Ben okuma bilmem" yerine "Neyi okuyayım?" cevabını verir.
İşte, neyi okuyayım cevabının devamında, Cebrail As.

Alak suresi 1:
Yaradan rabbinin adıyla oku.

Alak suresi 2:
Biz insanı bir alaktan yarattık.

ayetleri inzal olur. Cenabı Resulullah Efendimiz, bu ayetlerin ışığında, yaratan rabbinin adıyla insan olan, kendisini okumaya başladı. Tevhit diye bildirdiklerinin tümü, yaratan rabbinin adıyla kendisinde okuduklarıdır.

O, kendisinden gayrı bir ikincil bildirmedi.

Bu sebeple, O, her bildirdiğinin tecellideki mutlak haliydi. Kendi diliyle bizlere beyan etmiş olduğu kutsi hadisler, bunun en büyük delilidirler. Demektedir ki,

Nefsine arif olan rabbine arif olur.

Beni gören Hakk'ı görür.

İşte, batın olan hakikat tevhidi, daha evvel zannımız üzere gayıpta bildiğimiz Allah'ı, Allah'ın teşbihe çıkıştaki tecellisi olan kendimizden okumaktır. Melamet, gayıpta bilinen ama hakikatte asla var olmayan Allah'ı, natıkayı Kur'an olan Cenabı Resulullah'ın Ledün ilmi ışığında, talibe varlık diye isimlendirilen fail, mefsuf ve mevcut oluşu Allah'la tevhit ederek, kendi varlığında Rabbinin adıyla insanı okutur. Yaşam, bütünüyle Allah'ın Kendisini, bütünden zikredişi ve muhabbet edişi olması

sebebiyle, namazdır. Ve yaşam, Allah ile mümkün olduğundan, bu yaşam namazının imamı da Allah'ın Kendisidir. Melami, kendisinde Allah'ın muhabbetine muhatap olması sebebiyle, Allah'ın imamlığında namaz kılandır.

- ***Melami, nefsini Allah'a seccade yapandır.***

Seccade, üstünde namaz kılınıp secdeye gidilendir. Secde mahallinin temiz olması şartı gereği, seccadenin kirinden arındırılıp paklanmış olması gerekir.
Bu bahisteki seccade talibin kendisidir. Seccadenin arınması gereken kir, batınında mevcut olmayıp, bu dünyada sonradan giyinmiş olduğu nefsani sıfatlardır.

Talip dünyada bulunduğu süre içerisinde, varlığın esası olarak nefsini bildiğinden dolayı, nefsin varlığının oluşması için lüzumlu olan nefsani sıfatlara bürünmüştür. İşte, dünyadayken bulaşmış olan dünyalıklar dediğimiz, bu zulmani sıfatlardır. Bunlar haset, buğuz, kin, kibir, öfke, inat gibi zulmani sıfatlar olup, insan suretindeki canlı mahlûk olan, henüz insanlığına ulaşamamış olan talipte, hükmünü yitirmesi sonucu, seccade olan talip, seccadeyi namaz kılınmaya layık hale getirmiş olur.

Talibin kendisini var görmesi, yukarıda anlatmaya çalıştığımız gibi varlığı nefsiyle tevhit etmesidir. Oysa varlık Allah'ın varidatıyla mümkündür.

Varlık, Allah'ın kendisini, bilinmeklik muradı doğrultusunda, o var ile muhabbet edişidir. Bu muhabbet ediş, hakikat namazıdır ve bu namaz,

Kıyamıyla fiillerin failinin Allah oluşu, rükûsuyla sıfatların mefsufunun Allah oluşu, sücuduyla vücudun mevcudunun Allah oluşudur.

Talip, fail, mefsuf ve mevcut olarak, kendisinde Allah'ı keşfetmek sonucu Allah'ta fena bulur, nefsini değil Allah'ı hazır ve nazır bulduğunda, kendi varlığında bu namaza iştirak etmesinden dolayı, varlığını seccade eyleme tevhidine ulaşmış olur.

Allah'ın kendisini bildirmesi, o talipten tecelli edişi olduğundan, Melami saliki, nefsini Allah'a seccade eylemiş olur. Nefsin aslına urucu, Allah'ın seccadesi olmasıdır.

- **Melami, gayıpta bilineni, kendisinde bulandır.**

Bildiğinin tecellisine ulaşamadığı için bildiğini görülmez, ulaşılmaz, muhabbet edilmez, zannıdır gayıp. Ve Allah, avam mesafesinde, bildiğinin cahili olanlar için görülmeyen, ulaşılamayan, muhatap olunamayan olması sebebiyle gayıptır.

Allah deyip gayıpta bir gayrı zannına düşmektir, şirk. Kıldığı namazdan gafil olmak ve zikrinin Allah'a ulaşmaması, zan çölünde Allah'ı gayıpta bilmek sonucu, ötelerin ötesine atmaktandır.

Hiç bilinmek için varlık denilen ile zahire gelen yaratıcı, yarattığından gayrı olabilir mi? Görülmek için tecelliye gelen

kendisini gizler mi? Allah, Kendisinden gayrı bir ikincil yaratmamıştır. Esma ve suret giyerek yaratılmışlığa çıkmıştır. Bilinen de Kendisi, bilende Kendisidir.

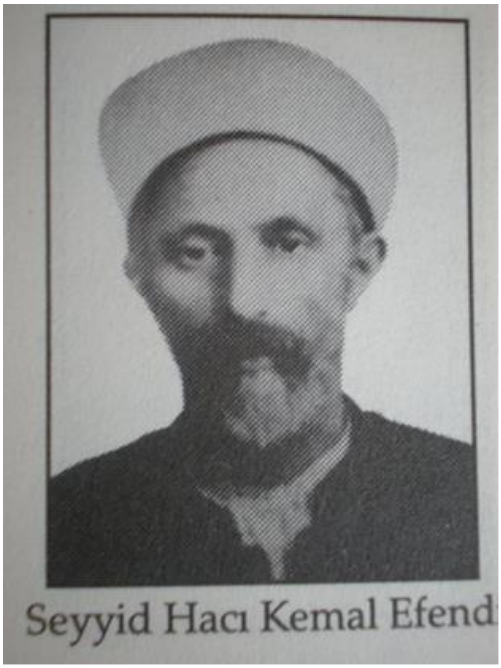

Niyazi Sultan bu hususu şöyle beyan eder,
Haktan ayan bir nesne yok,
Gözsüzlere pünhan imiş.

Cenabı Resulullah efendimizin,
" Ya rabbi, bana eşyanın hakikatini bildir."

sözüne cevaben Cenabı Allah'ın,

"Eşyanın kendisine ait müstakil bir varlığı yoktur, eşyanın varlığı benim varlığımla vardır"

beyanı, yaratılmışlık denen cümle varlığın, Allah'ın kendisinden gayrı bir ikincil olmadığının, sıfatlarıyla esma ve suret giyerek yaratılımışlığa çıkışı olduğunun ispatıdır.

Aslının tafsilatı olan gayrı değil, aynıdır.

Bizler, aslı itibarıyla, her nereye bakıyor olursak olalım, aslında Allah'a bakıyoruz lakın Allah'ı gayıpta bildiğimiz için, zannımızı görüyoruz.

Bunu şu örnekle açıklayabiliriz:
Elbise giyip sokağa çıkanda elbiseyi görüp giyeni görmemek, elbiseyi giyeni ötelerde, gayıpta bilmek**.**

İçinde giyeni olmadan bir elbisenin sokakta yürümesi ne kadar mümkünse, Allah gayıpta iken varlığın var olması da o kadar mümkündür.

Gayıp, gördüğümüzü tanımamaktan ibarettir. İman, işittiğimizi görür hale gelmektir. İşte Melami, gayıpta bilinen Allah'ı, kendisinde, kendisiyle tecellide bulandır.
Melami, Allah'ın, teşbihe çıkışta aldığı isim olan insanlığına ulaşandır.

Yaşam, Allah'ın kendisini muhabbet edişi, nefis, bu muhabbetteki kelam, Melami de bu muhabbetin muhatabı olandır.

Bu sebeple Melami, gayıpta bilineni kendisinde bulandır.

- ***Melami, anlatılana anlatanda âşık olduğu için, aşkı da maşuku da ispatta olandır.***

Musa As.

"Ya rabbi, senin bu dünyada benden daha âlim bir kulun var mı?"

Dediğinde, Cenabı Allah'ın,

" Var ya Musa. Sana dahi bildirmeyip gizli ilim olan Ledün ilmini tarafımızdan bildirdiğimiz kul"

beyanı ışığında, Cenabı Resulullah Efendimizin ashaba ve bu gün onların devamı olan Melami taliplerine bildirilen Ledün ilmini, bildirenin bildirenden bizatihi Cenabı Allah'ın kendisi olduğunu görüyoruz. Cenabı Resulullah Efendimizin kendisinden gayrı bir ikincili bildirmeyişi bunun en büyük delilidir.

Muhabbet edileni zannımızdakiyle tevhit etmek, bildirilenin tecellisine eremeyişimizdir. Bildiğimizin ayrı, gördüğümüzün ayrı olması, muhabbeti edileni muhabbet edenden göremeyişimizdendir. Cenabı Allah'ın, Künt-ü Kenz sırrı olan bilinmeklik muradı neticesinde, kendisini bildiren lütfu keremi, kendisine seçtiğinden, kendisini muhabbet edişidir.

Muhabbet edilen, muhabbet edenden ayrı değildir.
Muhabbet eden, muhabbetini yaptığının tecellisidir. Melami aşığı, maşuk muhabbetini, muhabbeti yapanla tevhit ettiğinden dolayı, maşuğunu muhabbet edende zahirde görür.

Muhabbet eden, muhabbetini ettiğine muhatap olduğu için, muhatabını bildirendir. Gönüller sultanı Halil İbrahim Baki Hz'nin

"Allah'a muhabbeti olmayan, Allah'ı muhabbet edemez."

beyanı buraya ışık tutmaktadır. Muhabbet eden, kendi varını, muhabbetini ettiğinde fena bulmak sonucu muhabbet ettiğiyle ziynetlediği için, muhabbetini yaptığı Allah'ın, kendisini beyan edişteki Kelamullahı olmuştur. Talip, Kelamullah olandan kelamı işitir, işittiğini görür ve işittiğine sevdalanır.

Melamette hiçbir şey gayıp değildir. Her şey mutlaktadır. Allah'ın kendisi gayıp değil ki, Allah'ın güzelliği gayıp olsun. Melami, telkin olunan zikri de, bildirilen meratibi de, yapılan muhabbeti de telkin edenle, bildirenle ve muhabbeti edenle tevhit ettiği için, bildiğinin tecellisine erendir. Bu sebeple, Cüz'ü Kül'e tabi olduğundan, Kül'ün gözleriyle Kül'ün kendisini muhabbet edişini seyreder. Bu seyir muhabbeti yapılana muhabbeti yapandan âşık olmayı, cemal seyretmeyi beraberinde getirir.

- **Melami, İlah'ı nefsinden görendir, nefsini ilah gören değil.**

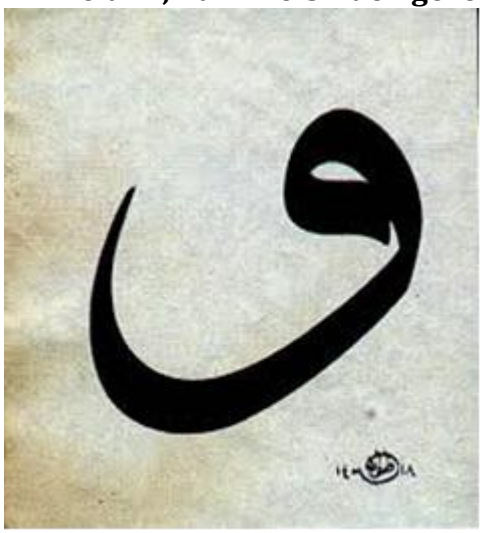

İlah kelimesi, kelimeyi şehadette 'Lailaheillallah' beyanında kendisini göstermektedir.

Lailaheillallah derken, Allah'tan başka ilah olmadığı vurgulanmaktadır. İlah insanın çeşitli materyallerden yapmış olduğu heykeller ile sınırlı değildir. İlah, o heykellerin de temsil ettiği olgudur. Bu olgu diriliğin, ilmin, iradenin, kudretin, görme işitme ve kelamın sahibi anlamına gelmektedir.

Yani, 'Lailaheilallah' derken şunu demiş oluyoruz. Allahtan gayrı diri olan, bilen, irade eden, kudret sahibi olan, gören, işiten ve konuşan yoktur. Varlığın esası olan bu sıfatlar, Allah'a

mahsustur. Bu sıfatları ve bu sıfatların tecelliye gelişi olan fiili her nerede hangi yüzüyle görüyor olursak olalım, Allah'ın tecelliye gelişini görmüş oluruz.

Buradan anlıyoruz ki ilah kelimesi, tecellide olan anlamına gelmektedir. Tecelli, görülür hali olduğundan, görülür haline de varlık ismini verdiğimizden dolayı, Allah'tan başka varlık yoktur diyoruz.

Kendi aslına gafil olanlar, kendilerindeki fail oluş olan bir iş yapabilmeyi, mefsuf oluş olun sıfatlanmayı, mevcut oluş olan vücutlanmayı yani, varlığı, maddesel boyuttaki görülür hali olan nefsinden bilirler.

Onlar, tecellinin kendisi olan nefislerini, tecelli eden zannederler.
Onlar, varlığı yani, ilahlığı nefisleriyle tevhit ederler.

Allah'ın görülür hali olan ilahlık, Allah'a mahsus iken ilahlığı nefisleriyle tevhit ettikleri için ikiliktedirler, şirktedirler, küfürdedirler.

Melami, fail, mefsuf ve mevcut oluş ile ilahlığın Allah'a mahsus olduğunu kendisinde keşfedip, nispet ettiği ilahlığı yani, nispet ef'alinden, nispet sıfatından, nispet vücudundan ifna olarak terk etmiş olur. Bu terk ediş neticesinde kendisini Allah ile tevhit etmiş olur.
Kişinin kendisini Allah'la tevhit etmesi, Lailaheillallah'ın şehadetidir.

İşte Melami, kendisinde ilah olarak yani, tecelli eden olarak Rabbisini görendir.

- **Melami, inancın imanına, İslam'ın tevhidine, insanlığına ulaşandır.**

İnancın imanı, islamın tevhidi ve insanlığın taşıdığı anlamların ne olduğunu bir nebze olsun görmek gerekir.

İnanç, bize bildirilenin doğruluğunu kabul etmektir. Bu, başlangıç mesafesidir. Bize bildirilenin doğruluğunu kabul etmiyorsak, bildirilenden uzak yaşarız. Cenabı Resulullah Efendimiz, islam dinini bildirmeye başladığında, anlattıklarının doğruluğunu kabul edenler saf değiştirip yanında yer almışlar, kabul etmeyenler ise bulundukları cehalet karanlığında kalmışlardır. Doğruluğuna inanıp saf değiştirmek, inançtır. Şimdi, anlatılanın doğruluğuna inanıp, anlatanın yanında yer almak yani, başlangıç olan inancı kendimizde oluşturmak neticesinde, yaşantımızı anlatılanlar doğrultusunda değiştirerek, anlatılanların bizden görülür hale gelmesi, anlatılanları kendimizde görmek, imandır.

Melami, kendisine bildirilenlere inanıp, bildirilen neticesinde nefsini bildirilene tabi kılarak, bildiğinin tecellisine ulaşmış olmakla iman sahibi olandır.

İslam ise Cenabı Allah'ın, Cenabı Resulullah Efendimize,

Enbiya suresi 107 ayetinde:
"Ben seni âlemlere rahmet olarak gönderdim"

Beyanındaki vurgulanan 'Rahmet', Cenabı Resulullah efendimizin,
"Ben güzel ahlakı tamamlamaya geldim"

Beyanındaki 'Güzel Ahlaktır'. İslam, rahmet ve güzel ahlak olması sebebiyle, Allah'ın aşikâr kıldığı kendisine ait güzelliktir. İnsanda kendisini bu güzel ahlaka yani, Allah'ın güzelliğine ulaştıracak araçlar var ama güzellik yok ise aracı amaç edinmiştir.

İşte, kişi, İslam'ın araçları ile kendisini İslam üzere yaptı ise o araçlarla amaca ulaşmış, İslam'ın şekli boyutunda kalmayıp, özüne varmıştır. Öz diye tabir edilen güzel ahlak, insanın yaşantısının
gördüğü Hak, işittiği Hak, zikri Hak haline dönüşmesidir. Tevhit denilen işte tamda budur. Bizlerde, bizi bu öze yani, tevhide ulaştıracak araç var ama gördüğümüz işittiğimiz Hak, kelamımız Hak değilse, biz İslam'ın tevhidine uzağız demektir.

Maalesef, günümüzdeki İslam anlayışını benimseyenlerin çoğunluğu, özüne ulaşılamamış boyutta kalmışlardır.

Melami, anlayışını Hakk'a tabi kılarak, gören, işiten ve zikreden de anlayış olduğundan, Hak ile hakkı gören, Hak ile hakkı işiten, Hak ile hakkı zikreden güzel ahlaka ulaşmış olması sebebiyle, İslam'ın tevhidini yaşayandır.

İşte, insan diye tabir edilen insan suretinde canlı mahlûk olmak değildir.
İnsan diye tabir edilen, imana, tevhide ulaşmış, ulaştığı da kendisinden tecellide olandır. Melami, halktan hakka uruç ederek, Allah'ta fena bulmak sonucu, Allah ile nüzul ederek, Allah ile değerlenmiş, Allah ile ziynetlenmiş, Allah ile güzelleşmiş olup

Kuranı kerimin İsra suresi 70 ayetinde:
Ve ant olsun ki; Âdemoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Ve onları helâl şeylerden rızıklandırdık. Ve onları yarattıklarımızın çoğundan üstün kıldık.

Beyanında ki gibi Allah ile şereflenmiş olandır. Melami, Allah'ın teşbihe çıkıştaki ismi olan insanlığını hak eden, Allah'ın kendisini muhabbet edişinde Allah'ın muhatabı olan insan diye anılandır.

- **Melami, aslına varandır.**

Cenabı Resulullah efendimiz,
"Allah'ın ilk yarattığı benim nurumdur, diğer her şey o nurdan yaratılmış nurun tafsilatıdır"

Buyurmaktadır. İşte, insan varlığının esası olan Muhammedi nurun tecelligahıdır. Bu nurun tecelligahı olmak, Muhammedi irfaniyetin zuhuru olmaktır. Muhammedi irfaniyet, Hakk'ın kendiliği olarak yaratılmışlıkta kendisini bilişidir. Hakk'ı görmek, Hakk'ı işitmek, Hakk'ı muhabbet etmek, Hakk'ın kendisini muhabbet edişin muhatabı olmaktır. Bu, ancak Muhammedi irfaniyete mahsustur. İnsan, aslının zahiri olan nefsinde, bu muhataplığı gerçekleştirendir.

Kişi, bu âlemde kendisini, gördüğü görülüş hali olan nefsinden ibaret zannediyor ise nefsini muhatap alıyor, nefsini muhatap aldığı için de gördüğü her bir surete ayrı ayrı müstakil varlıklar veriyordur. Bu anlayış ikilik anlayışı olup kişiyi kendi aslından uzak tutan, kişiyi şirk ehli yapan anlayıştır. Görüleni nispet etmek sonucu gerçekleşen bu ikilik, bizim dünya boyutunda sonradan giydiklerimiz ile gerçekleşir. Buna, asıl olanın üzerini nefsaniyet ile örtmek denir.

İşte, Melami, sonradan giyindiklerini çıkartıp, ilahi aşkın narında çıkarttıklarını yakmak sonucu, kendisinde asıl olan Muhammedi nura ulaşmış olandır. O Muhammedi irfaniyete tabi, Muhammedi irfaniyet ondan zahir olarak bulunur. Gördüğü Hak, işittiği Hak, kelamı Hak olarak Hakk'ın kendisini muhabbet edişinin, kendisinden muhatabı olandır.

- **Melami, kendisinden Hakk'a miraç edip Ademiyete varandır.**

Allah, kendisine bir halife tayin etmeyi istedi. Bakara suresi 30 ayet:
Hani Rabbin meleklere, ben yeryüzünde mutlaka bir halife yaratacağım demişti. Demişlerdi ki: Orada bozgunculuk edecek ve kan dökecek birini mi yaratacaksın? Biz, sana hamd ederek noksan sıfatlardan arılığını söylemede, seni kutlamadayız ya; ben, sizin bilmediğinizi bilirim demişti.

Bu isteği doğrultusunda Âdem As.'ın toprağı dünyadan alınıp, Hak katına çıkartıldı.
Dünyadayken o toprağa bulaşmış olan dünyalıklarla beraber olan toprak, dünyada bulaşanlardan arınabilmesi için işlemlerden geçti.

Toprağı rüzgâra maruz bıraktılar. Rüzgâr tecellisiyle açığa çıkacak olanlar zahir oldu, temizlediler.

Toprağı yağmura maruz bıraktılar. Yağmurla açığa çıkacak olanlar zahir oldu, temizlediler.
Güneşe maruz bıraktılar güneşle açığa çıkacak olanlar zahir oldu, temizlediler.

Bu işlemler neticesinde gerçekleşen arınma sonucunda toprak, yoğrulmaya, şekil verilmeye hazır hale geldi. Cenabı Allah, toprağı iki elinin arasında yoğurdu yaratılma işlemi kemale erdi. Devamında kendisine kendi ruhundan nef etti.

Hicr suresi 29 ayet:
Artık onu dizayn edip, içine ruhumdan üflediğim zaman, hemen ona secde ederek yere kapanın!

İşte Âdem, dünyalıklardan arındırılıp, iki el arasında yoğrulup, Allah'ın kendi ruhundan nef edilmesinden sonra Allah'ın halifesi olarak kendisine secde edilen oldu. Âdem As.'a üflenen ruh ilk yaratılan Muhammedi nurdur. Bu nur neticesine Âdem As.'dan Muhammedi irfaniyet tecelliye gelmiştir. Âdem Muhammedi irfaniyet elbisesidir. Âdem As.'a yapılan secde, Âdem elbisesinden Muhammedi irfaniyete yapılan secdedir.

Buradan, halifeliğin Muhammedi irfaniyet ile Allah'ın kendisini ilan ve zahir edişi olduğunu görüyoruz.

Allah kendisini anlatmaya başladığında aldığı isim Muhammet'tir. Âdem As.'dan, bana secde edin diyen Muhammedi irfaniyettir. Allah, kendisinden gayrı bir Âdem yaratıp, kendisinden gayrı olan Âdem'e secde edilmesini istemedi. Allah, konuşan ismi olan Muhammed olarak Âdem'den bana secde edin dedi. Halife Allah'ın secdegahıdır. Halifeye yapılan secde bizatihi Allah'a yapılan secdedir.

Âdem, gördüğü Hak, işittiği Hak, muhabbeti Hak olup, kendisinden Hakk'ı ispat edip, kendisinden Hakk'ı bildirip muhabbet edendir. Âdem, Haktan ayrı bir varlığı olan değil, Hakk'ın zahiridir.

Şimdi, yaratılmışlık Allah'ın kendisinden gayrı varoluş değil, Allah'ın bilinmek istemesiyle esma ve suret giyerek zahire çıkışıdır. Zahire çıkışa Allah'ın ispata gelişi denir. Allah ispata geldiği yerde Hak ismini alır.

Allah esmasını zikrediyorsak yaratılmışlığın batın olduğu hali zikrediyoruz demektir. Yaratılmışlığın zahir olduğu hal muhabbet ediliyorsa, o muhabbette de Haktan söz ediyoruzdur. Yaratılmışlık olan halk Hakk'ın halkiyetidir. Görülen yüz halk, görülenin batını Haktır. Bu âlemde her ne görüyor isek gördüğümüz halk esmasıyla Hakk'ın kendisidir. Bizlerin Hakk'ın görülen yüzünü Haktan ayırıp nispet edişimiz ikiliğimizdir. Miraç, halktan Hakk'a uruç olup, kişinin kendi aslına hakikatine yani, kendisinden Hakk'a ulaşmasıdır.

İşte Melami, nakıs anlayışından, ikiliğinden, nispetlerinden geçerek Allah'ta fena bulması sonucu, Hakk'a uruç etmiş olandır. Bu fena buluş Âdem as'ın arınması işlemidir. Allah'ta yok olan Melami Allah'ın varlığıyla ziynetlenir. Allah'ın varlığıyla ziynetlenmiş olarak nüzul başlar buna kulluğa çıkış denir.

Kulun zahir olduğu yerde ki zahirlik, Hakk'ın tecellisidir.

Hakk'ın tecellisi, Hak ile Hakk'ı muhatap alan, Hak ile Hakla muhabbet eden ve Hakk'ın muhabbetçisi olması sebebiyle kendisinden Muhammedi irfaniyet tecelliye gelendir. İşte Melami, Hakk'a kendisinde miraç edip, Ademiyete erenlerden olur.

- **Melami, canlı Kur'an olandır.**

Kur'an Allah kelamına, isimdir. Kur'an'ı kerimi baş üstünde taşıtan içine Allah kelamının yazılı oluşudur.

Allah kelamının ak kâğıttaki kara yazı olan haline Kur'an, Allah kelamının konuşan haline insan, Cenabı Resulullah Efendimizin kâğıda yazdığına Kur'an, gönüle yazdığına Ehlibeyt denir.

Kuran, Cenabı Allah'ın insanları kendisine davet eden kendisini bildiren kendisini muhabbet eden kelamıdır. Melami, fenafillahın nihayetinde, nefsini ispat etmekten, nefsini bildirmekten, nefsini muhabbet etmekten geçmiş Cenabı Resulullah

Efendimizin

'Nefsine arif olan rabbine arif olur'

Beyanına ermiş olarak, tecelli olan kendisinde, tecelli edene ulaşmış olandır. Melami, cüzünü küle tabi eden, bu sebeple cümle sıfatları külün tecellisi olandır. Sıfatlar, küle tabi olunca, o sıfatlarla külün tecelliye gelişi, külün kendisini muhabbet edişi, beyan edişi, ilan edişi, külün kendisine o sıfatlarla davet edişidir. Kuranda mevcut olanlar, muhabbet olarak Melami'den görülmektedir. Nasıl ki, Allah'ın kelamı, yazılı kitap olan Kur'an'da yazı olarak tecellideyse, aynı kelam Melami'de muhabbet ve hal olarak tecellidedir. Melami'ye bakanların, baktıklarında gördüğü, Kur'an'ın insandan görülür halidir. Cenabı Allah, Kur'an'ı Kerimde, Ali İmran suresi 18 Ayet:

Allah, şehâdet etti: Muhakkak ki O'ndan başka ilâh yoktur. Melekler ve ilim sahipleri de adaletleşahit oldular ki, O'ndan başka ilâh yoktur, O Azîz'dir, Hakîm'dir.

Demektedir. İşte Melami, Allahtan başka ilah olmadığına adaletle şahit olandır. Allahtan başka ilah olmadığına adaletle şahit olmak. Kur'an'ın Ankebut suresi 45. Ayetinde,

Şüphesiz zikir en büyük ibadettir.

Beyanı gereği nefsini değil Allah'ı zikretmektir. Kur'an'ın başka Ali İmran 191 ayeti:

Onlar, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan üstü yatarken anarlar ve göklerle yeryüzünün yaratılışını düşünürler de Rabbimiz derler, bunları boş yere yaratmadın, noksan sıfatlardan arısın sen, koru bizi ateşin azabından.

Diyebilmektir. Araf suresi 205. Ayeti gereği,

Siz içinizden kalp ile sessizce, her nefes, sayı ile kayıt tutmadan Allah'ı zikredin'

Beyanındaki, zikir ehli olmaktır. Kef suresi 28. Ayet
Yüzünü rabbinin veçhine dönmüş olanlarla birlikte nefsini sabırlı tut. Dünya ziynetlerine aldanıp yüzünü onlardan çevirme.
Beyanı gereği bulunmaktır. Allaha adaletle şahit olmak, Saffat suresi 96. Ayetteki,

'Sizi ve yaptıklarınızı halk eden Allah'tır'

Beyanı gereği, cümle tecellilerde Allah'ı görmektir. Kuranın İsra suresi 60. ayeti:

Ya Muhammed, biz sana dedik su vakit an ki senin rabbin insanları zatıyla kaplamıştır. Onların kendilerine ait vücutları yoktur.

Şehadetine ermiş olmaktır. İşte Melami, bu ayetlerin de işaret ettiği gibi, Kur'an'da beyan edilmiş cümlenin, ak kağıtta kara yazı olarak değil hal cihetiyle görülür halidir. Melami canlı kuran olandır.

- **Melami, Allah'ın kelamı olan yaşamda, Allah'ın muhatabıdır.**

Cenabı Allah'ın bilinmek istemesi sonucunda esma ve suret giyerek yaratılmışlığa çıkışı, beraberinde bilinecek olma ve bilecek olma yönleriyle zahire gelişidir.

Cümle eşya ve cümle tecelliler, Cenabı Allah'ın kendisine olan sevgisini muhabbet edişidir.

Bu âlemde her gördüğümüz, görmüş olduğumuz hali ile o hal üzerinden Allah'ın muhabbetidir. Her tecelli istisnasız tecellisi kadar Allah'ın kendisini anlatmasıdır, muhabbet edişidir. Bu muhabbetin muhabbetçisi Allah'tır, bilinmek isteyişinin bilinecek olma özelliğidir. Bilinecek olma özelliğiyle, Allah'ın muhabbetini işitip, Allah'ın muhabbetine dâhil olarak, Allah'ın muhatabı olma neticesinde, bilecek olan yönüyle zahire gelişi de Melami'dir.

Allah tecellisiyle kendisini beyan eder, tecelli mekânı da kendisinden tecelli edeni bilir ve görür olmasıyla o muhabbete iştirak eder. Bizlerin tecelliyi Allah ile tevhit edişi, Allah'ın muhabbetine muhatap oluşumuzdur. İşte Melami, gayıpta bilineni kendisinde zevk ederek, Allah'ın muhatabı olandır. Melami fail, mefsuf ve mevcut tecellileriyle Allah'ı şahadetinde tevhit eri olandır.

Dembir: ***Hz. Resulullah Muhammed Mustafa efendimizin kurmuş olduğu İslamiyet, Tevhit Dinidir ve kurduğu din Tevhit dini olan efendimiz ise 'Aşk' peygamberidir. Cenabı Allah kendilerine Habibim diye hitap etmektedir. O halde Tevhit ve Aşk birbirinden ayrılması mümkün olmayan bir ikilidir. Tevhit için Aşkın, Aşk için Tevhidin önemini, sizin gibi Aşk meydanına yirmi beş yılını vermiş bir gönül dostundan öğrenmek isteriz lütfederseniz.***

Özkan Günal:
Tevhit, âşıkla maşukun aşktaki vuslatına denir.

Aşk, kendisine seçtiğine tecelli eder. Seçilmiş olan, tecellinin cezbesine girer âşık ismini alır. Tecelli ise maşuk ismini alır. Âşık da maşuk da aşkın seven ve sevilen isimleridir.

Âşık, aşkı ile maşukundan gayrıları aşkın narıyla yakıp kül ettiğinde, maşuk kendisinden gayrısı kalmayan aşığını kendisiyle ziynetler. O andan itibaren, âşık maşukunu kendisinde sevmeye, kendisinde görmeye, kendisinde muhabbet etmeye başlar.
İşte tevhit denilen budur. Tevhidi olmayan aşk, hayal aşkıdır. Aşkız tevhit ise bilgide kalmaya mahkûmdur.

Cenabı Resullullah efendimiz, aşkın maşuku, İslam'ın tevhidi, inancın imanı, insanın ruhudur. Tevhitten bahsediyor isek aşktan bahsediyoruzdur, aşktan bahsediyor isek Hz Muhammet'ten bahsediyoruzdur. O, yere göğe sığmayanı, aşkıyla gönlüne sığdırandır.

Dembir: ***Son olarak Halil İbrahim Baki Hz ile ilgili bir anınızı Dembir Dergisi okuyucularıyla paylaşır mısınız efendim.***

Özkan Günal:

14-15 yaşlarındaydım, Yunus Emre Hazretlerinin babanın kitaplığındaki Divanını okumaya başladım. Okumakla kalmayıp her gün bir beyit ezberliyordum. Bu beyitleri, sohbete gelen canlara söylemek çok hoşuma gidiyordu. Farkında olmadan Yunus Emre'nin manevi zevkleriyle kendime bir varlık veriyormuşum.

Divanın yarısına kadar geldiğimde, babam beni çağırdı ve Yunus Emre'nin divanını okuyup ezberlemeyi bırakmamı istedi. Kendisine peki demekle birlikte, neden benden böyle bir şey istediğini de anlayamamıştım. Bu isteğin arkasındaki hikmeti anlamaya çalışıyor, kendisinin, muhabbetlerinde bu beyitleri kullandığı halde, kendisinin tümünü ezbere bilip şerh ettiği halde, oğlu olarak benim bundan neden uzaklaştırıldığımın cevabını bulamıyordum. Aradan iki hafta geçtikten sonra, babam yanıma geldi ve bana,

" Oğlum Yunus divanını bilgi sahibi olmak ve o bilgiyle varlık giyinmek için okuma Yunus ol!"

Dediği gün, gerçek anlamda tevhidin ne olduğunu anladığım ve babamın artık benim sadece babam değil Mürşid-i Kamil'im de olduğunu anladığım gündür. Onun yıllar sonra bir gün,

"İmanını taklit ederek iman sahibi olmak istediğin kimse gibi yaşamadıkça, taklit gerçeğe dönüşmez"

Sözü, bende bu anı canlandırdı ve o gün, söyleneni gerçek manada anlamamı sağladı. Hayatı boyunca söyledikleri ve yaşantısı, hayatım boyunca yürüdüğüm iman yolunda yolumu aydınlatmaya devam edecek.

Dembir: ***Bizlere böyle bir imkânı sunduğunuz için teşekkür ederiz.***

Özkan Günal:
Hayattaki tek gayemiz, bu fakirden tecelli eden gönüller sultanı Melami Mürşid-i Kâmili Halil İbrahim Baki gibi, Hak yolunda yürüyenlere, yollarının aydınlanması için ışık tutmaktır.

Aşk u Niyazlarımla

*
Aşkın tecellisi Aşkın kendisi
İşte ben bu yüzden Sana benzedim.
Dokunduğun gönül Meyinle dolar
İçtikçe meyinden Sana benzedim.
Fena buluyorum Her bir yudumda
Geçtikçe kendimden Sana benzedim.
Senin varidatın Tüm sıfatlarım
Aslıma erdikçe Sana benzedim.
Vahdet deryasına Daldım boylama
Dibine battıkça Sana benzedim.
Fakir tecellinin Cezbesinde kal
Halil'im aşkınla Sana benzedim.
Özkan Günal

SİZDEN GELENLER

Efendiye yakın olmak

Efendi Baba yaz aylarını genelde Çamlı Köyünde geçirir, kışın ise tekrar Bursa' ya dönerdi. Her seferinde Bursa' ya gelişi bizim için bayram, köye dönüşü ise hüzün havası yaratırdı.

Efendiye yakın olmak nedir? Nasıl yakın olunur?

Bunu anlayamayan, henüz daha tıfıl seviyesinde olan bizler için Efendi Babanın geliş ve gidişleri hüzünlü olurdu. Bizim her halimiz, açığa vurduğumuz da, gizlediklerimiz de O'nun için aşikardır. Ona gizli yoktur. Efendi Baba şöyle derdi zaman zaman;

Sizin bir şey söylemenize gerek yok. Ben, dervişimin daha gelişinden ne hal üzere olduğunu anlarım.

İşte yine bir yaz mevsiminin gelmesiyle Bursa' dan Çamlı Köyü' ne gitme zamanı da gelmişti. Bursa' dan köye götürülmek üzere gerekli ihtiyaçlar alındı, evdeki eşyalar toplandı, bavullar hazırlandı. O gün Efendi Babanın yola çıkacağını bilen birkaç can kardeşim de oradaydı. Hep beraber eşyaları arabaya yükledik. Yola çıkmak için her şey tamamdı. Bizdeki mahzun hali fark eden Efendi Baba tam yola çıkacakken şöyle seslendi, "*Korkmayın! Ben sizinleyim."* Nasıl yani? Benim hayatımda çığır açan bir cümleydi. Şunlar geldi gönlüme. Cenabı Allah'ın Yunus Suresi 62. ayetinde belirttiği,

Muhakkak ki Allah'ın dostlarına korku yoktur. Onlar, mahzun olmazlar, öyle değil mi?

beyanı hatırıma geldi. Devamında, Hz. Peygamberimiz ile Hz. Ebubekir' in Sevr mağarasında yaptıkları konuşma geldi. Mekkeli müşriklerin onları öldürmek maksadıyla mağaranın ağzına kadar geldikleri sırada Hz Peygamberin:

Korkma Ya Ebubekir! Allah bizimledir

Bize de bugün aynı hitap olunmadı mı? Korkmayın, üzülmeyin. Nerede olursanız olun ben sizinleyim. Ancak ve ancak bildirdiğimle olun. Zahiri yakınlık önemli mi? Elbette çok önemli. Ancak bildirilenle olmayınca tek başına yetersiz kalıyor. Bildirdiğimle bulunduğunuz sürece ben sizinleyim diyor Efendi Baba. Yürüyün! Aşkla, şevkle, meşkle, zikrinizle. Zikrinizi bir kenara koyup da nefsinizle dolaşmayın. Bize ne bildirildi? Ne telkin olundu? Tevhidi Hakiki bildirildi elhamdülillah. Gayıpta bir şey kalmadı. Her şey mutlağa indi.

Allah, Allah'lığı gereği yarattığı her şeyle mi?

Evet. Ancak biz O'ndan kilometrelerce uzak idik. Kendimize ayrı bir müstakil varlık vererek. Ben varım diyerek. Aklım var, irademvar, hayatım var, görmem, işitmem, konuşmam, sevdiklerim, sevmediklerim, sahip olduklarım…

Her şey var da bir Allah yoktu bu yaşantımız içinde. İşte ne zaman ki Efendim yüz gösterdi, kendisini buldurdu, kendisine nasıl yakın olunurun yolunu gösterdi, bizler böyle bir nimete nail olduk. Ona layık bir amelimiz yok ancak, aşkla şevkle karınca kararınca yolunda yürüme gayretindeyiz. Bizi hiçbir yerde mahzun ve mahcup koymaz Efendim.
Aşkı niyazlarımla.

Ali_Nisa Yalvaç

Gayret

Bizi Tevhit ile, yani aslımızla, kendimizle tanıştıran; Numune-i Misal olan Yüce Sultan. Gönüller Sultanı İnsan-ı Kamil'in yaşantısı, ahlâkı, düşünceleri, sözleri yani hayatı, tevhidin ta kendisiydi ve öyle olmaya da devam ediyor. Şüphesiz edecek de. İnsan-ı Kamil ilgili bir anımı paylaşmak isterim aciz hane. Bir gün, yine özlemle İnsanı Kamil'imi aradığımda, Ona;

Nasılsınız? diye sormuştum;O da "eş-ek" gibiyim, sen de öyle misin? demişti. Sadece eyvallah diyebilmiştim.

O anda anlayamamıştım ne söylemek istediğini. Telefonu kapattıktan sonra öylece duramadım ve hemen bir can kardeşimi arayıverdim. Kamil'im bana böyle bir şey söyledi diye. Acaba bir kabahat mi işledim de böyle söyledi dedim.

O da "Hayır, her an bildirileni kurcalamaktayım, eşeleyip ekme işindeyim. Sen de böyle yapıyor musun, her an bildirilenle bulunma gayretinde misin?

demiş sana." dedi. Yani ikiliğimi, gayrılığımı bir etme hizmetinde olmam için beni uyandırmak için söylemiş meğer Güzel Kamil'im. Onunla aramızda geçen bu konuşmayı hiç unutmuyorum. İnşallah her daim bildirdiği Tevhit üzere, Ona benzeyenlerden, verdiği bunca emeğe, hizmete lâyık olanlardan oluruz himmetiyle.

Has bahçenin gonca Gülü Sultanın olmuşum kulu
Şakıtırsın dertli bülbülü Nurum Huzurum Efendim.

En güzel rengisin kâinatın Hem apaksın hem şeffafsın
Aşık gönüllere de şifasın Ruhum Zuhurum Efendim.

Nihan Ateş

Hak efendim

Bize güneş olup doğan.

Bu aleme hakikatle doğumumuzu lütfeden, bulunduğumuz gaflet uykusundan uyandıran, Haktan başka her şeyin olduğu nefis pazarından bizi kurtarıp, Haktan başka hiçbir şeyin olmadığı aşk pazarına bizi koyan, maneviyatımız için elimizden tuttuğu kadar bu beşeri hayatımızda da bize rehber olan sonsuz sevgisiyle bizi ısıtan, üzerimize topladığımız bütün pisliklere rağmen bıkmadan usanmadan sonsuz sabrıyla, lütfuyla, rahmetiyle, aşkıyla bizi iki eli arasında yoğuran Efendim, sana layıkıyla hizmet edebilme, sevgine, ehlibeytine layık olma gayretindeyiz.

Hakkın himmetine muhtacız, demine meydanına, Celaline, Cemaline layık olabilmek, Hakka ayna olabilmek, Hakka kul olabilmek, AŞK ve AŞIK olabilmek, Hakta yok olabilmek için bizi bize bırakma

Betül Tekşen

İnsan

Melamet gömleğin giyme yakar dediler
Yanmayınca Mevla bulunur sanma
Keşfi İllallah tan sakın ayrılma
Arif ol bu sırra ırakta kalma.

***Halil** nazar eyle cümle cihana*
Allar ve yeşiller hapsi bahane
Mest ol desinler ki deli divane
Arif ol bu sırra ırakta kalma

Halil İbrahim Baki…

Melamet gömleği Tevhit gömleğidir. Ancak Aşk ile ve yalnızca maşuk elinden giydirilir. Aşk makamının sahibi hazreti Resulullah aynı zamanda, tevhit yani birlik makamının da sahibidir.

Tevhit âşık ile maşukun vuslatındaki birliktir.

Tevhit için iki gereklidir aynı aşk için olduğu gibi. Bir maşuk ve birde âşık. İşte melamet gömleği, maşuk elinden, kendisiyle vuslatı talep eden aşığına, kendisinden gayrı nesi var nesi yok almak yani, yakmak için giydirilmiş ateşten bir gömlektir. Evet, ateşten bir gömlektir çünkü varlık iddiasından geçmeden maşukla vuslat edilemez ve varlık ancak Aşk ateşiyle yanılarak tedavi edilen bir hastalıktır. Allah, insanı bir tek gaye için yaratmıştır. Allah'ın insanı yaratması, onu zikretmesidir.

İnsan zikrolunan Zakir ise Allah'tır.

Allah'ın zikretmediği hiçbir şey bu âlemde görülür olmamıştır. Zikir bilinmeklik muradı, zakir Allah, zikrolunan ise İnsan ve kâinattır. Allah fail ve etken insan ise münfail ve edilgendir. Tıpkı aynaya bakan ve ayna gibi.

Allah'ın aynası insandır.

Bu gerçeğe ancak Allah'ın aynası olan bir Mürşid-i Kâmilin rehberliğinde, onun gönlünde erilir. Tevhit tahsili yalnız bir ilim tahsilinden ibaret değildir. Kişi Aşk ile Aşk makamının sahibinden maşukunu tahsil eder. Maşuka ait bilgi aşksız tahsil edilmez. Aşksız bir ilim tahsili kişiyi maşukuyla vuslat ettiremez. Talibi varlığından yakacak tek güç aşk ateşidir. O sebeple "***Yanmayınca Mevla bulunur sanma***" denilmiştir. Varlığından yandığın an vuslata erdiğin andır, o öyle bir andır ki, öncesindeki tüm zamanları yakan, sonrasındaki tüm zamanları kaplayan bir andır. Maşuk ile vuslat edilen ve bir daha asla içinde senin olamayacağın sonsuz bir An. Yaşam ondan sonra, o anda kalınarak sürdürülen bir vuslat demine dönüşür. Yaşamın her anı artık âşık için maşukun keşfine ve seyrine dönüşür. Âşık maşukuyla vardır ve nazarı hep maşukundan yanadır, kendisine her nazarında, maşukunun gözüyle maşukunun seyrindedir. Nefsine Arif olan her nefes, nefsinde keşfi İllallah'ta olandır. Aşkı niyazlarımla.

Halkta hem Hakk'ı Zatıdır saklı El fakrı farkı Elhamdülillah
Veçhine hayran Gece gün ayan Zahirsin her an Elhamdülillah
***İbrahim** demi Tevhit'tir yeri Hak söyler dili Elhamdülillah*

Emine Aytül Erol

Zorluk

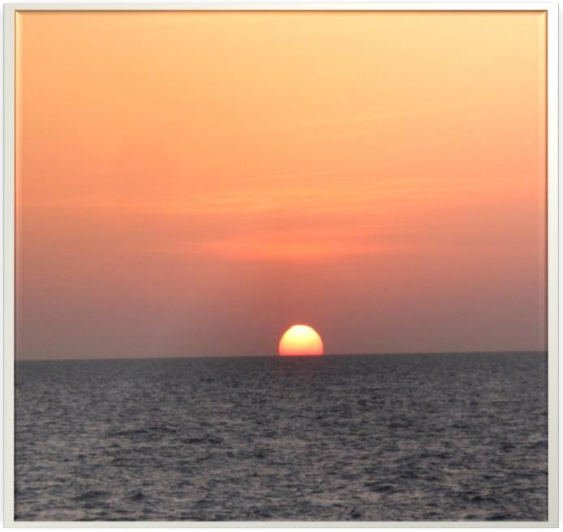

Gönüller Sultanım,

"Alemin bütün ağaçları kalem, umman da mürekkep olsa Senin güzelliğini layıkıyla anlatamayacak..."

Gösterdiği güzelliği gönlüme düşeli, aşk-ı muhabbetiyle bildirdiklerini yaşamaya gayret ederken ne zaman dara düşsem Sultanımın heybeme bıraktığı kıymetli kelamı güzelleştirir bakışımı.

Mesafe olarak çok uzakta olduğumuz zamanlar, lütfuyla manasından esirgemeyen Sultanıma telefonla bir müşkülümü beyan etmiştim.

Allah bilinmek istiyordu, peki neden sırrını herkese açmıyordu? Mahfiyet kapısına giden bu yol neden zordu?

- Efendim, neden bu kadar zor?
- Zor değil kızım, ***nefsine zor****.*
-Peki, Allah sevilmek istiyor. Neden herkesin bilmesini ve sevmesini istememiş?
-Sen neden üniversite sınavına girdin?
-Üniversiteye girmeye hak kazanmak için.
-Bak, gayret gerek. Çalıştın, uğraştın. Öyle olmasaydı her köşe başı evliya olurdu.

Kolayı herkes sever Zoru başarmaktır hüner
Takdiri Hüda böyle ister Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Aşkın çoktur cevri cefası Aşktır yine derdin devası
Ne hoştur zevki sefası Aşk olsun dost olana
Aşk olsun dost kalana

Evet, nefsime zordu. Tevhit ile yaşamak nefse zordu.

Tevhid'i okumak, tarifini anlamak, gerektirdiklerini öğrenmek kolaymış da, asıl mesele, Tevhid'i Senden işitmek, Seninle yaşamakmış. Tevhit üzere yaşamak için, ***"Hepsinden iyicesi bir Gönül'e girmekmiş"***.

Ateşin düştü ezelden gönle,
Gönül özünü aradı cümlede

Cehalet dağı perdeydi bu göze
Doğdu Cananım idrak alemime
Bildirdi bu alem Tevhit üzere.

Güzelliğinin tohumlarını ektin Güzel Sultanım. El-an ekmektesin. Aşkı niyazlarımız ile.

Eda Yörüger

Seninleyim

Meydana dâhil oluşumun ilk üç yılında zahir Midyat'ta görev yapıyordum. Bursa'ya gelişim ayrı sevinç, Midyat'a dönüşüm ayrı sancı oluyordu. Her seferinde daha bir heyecanlı geliyor, daha bir hüzünlü dönüyordum. 1000 kilometrelik yolu bir dakikada geliyor, aynı yoldan bir senede dönüyordum sanki. Kemalatım için lüzumlu ve benim için en hayırlı olanın böyle olduğunu sonra daha iyi anlayacaktım Efendimin himmetiyle. Yine bir dönüş günüydü. Halil İbrahim Baki Babamın mübarek elini öpüp, hikmet dolu nazarı değmeden dönemezdim. Arayıp kendilerini görmek için destur istedim. O Güzel Canan, o Âşık ve Maşukların en güzeli, zahir batın âşıkların toplanma yeri olan gönül ocağına gelmemi, kendisini orada görebileceğimi söyledi. Elimde koca valiz düştüm yola. Huzura varmanın heyecanına şimdiden ayrılık sancısı karışıvermişti.

Ocağa varıp gül cemalini gördüğümde bu karmaşık duyguların yerini her zerremi kaplayan huzur almıştı.

Babam yine kulağıma küpe gönlüme mühür olacak hikmetleri dolduruverdi gönül bohçama. Yanımdaki koca valiz tüy gibi hafif kaldı onların yanında. Zaman ve mekânın kalktığı o büyülü anların ibresi ayrılığı gösteriyordu.(Ben öyle zannediyordum.) Kalayım desem olmaz, gideyim desem hiç olmazdı. Boncuk boncuk dökülen yaşlar tercümanı oldu hislerimin. Gönlümün telini titreten o yumuşacık sesiyle

"Hadi kızım hayırlı yolculuklar"

dediğinde artık kendimi tutamayıp sesli ağlamaya başlamıştım ki Babam Efendi Dedemle yaşadığı bir anısını anlatmaya başladı. Babam 20 yaşında genç bir delikanlıyken askere gideceği zaman Dedemin elini öperken O da başlamış ağlamaya. Dedem niçin ağladığını sorunca da *"Sizden ayrıldığım için ağlıyorum Efendim"* demiş Babam. Dedem de *"Beni burada bırakıp gidiyorsan eğer ağla tabi, giderken beni de götürmüyor musun"* demiş. Ardından bana dedi ki *"Midyat'ın Allah'ıyla Bursa'nın Allah'ı farklı mı kızım?"* Canımın cananı Tevhit Sultanı güzel Babacım her zamanki ustalığıyla önümdeki koca taşı kaldırıvermişti. Anlattıklarından şunu anlamıştım;

"Beni burada bırakıp, bensiz gitmen imkânsız. Ben seninleyim, sen de benimle ol. Ben bir et kemik yığınından ibaret değilim. Sana kendimi her zerrede anlatmaktayım. Cıvıldayan bir kuşa, nazlı nazlı uçan bir kelebeğe, heybetli bir ağaca, taşa, toprağa, dağa, denize, Ahmet'e, Mehmet'e, Fatma'ya bak beni görebilirsin. Sana her zerreden kendimi gösteriyor olacağım. Kendini de unutma. Sana o kadar yakınım ki, senin " ben" diye taşıdığın o kapta aslında ben kendimi ilan etmekteyim. Ben "sen" olarak seninleyim a kızım.

İlm-i irfan deminde Bilsen her şey yerinde
Zuhuru bak seninle Âşık ol gir meydana
Arif ol gir seyrana"

Aşkı niyazlarımla.

Funda Can

Bulmak

İlk görüşte aşk bu olsa gerek.

Üç günlük sohbet ve huzur-u Hakk'a varış. Kimle muhatap olacağını bilmeden yola koyulduk. Akıl mat dil lal fakat dönüşü olmayan bir yola girdiğini seziyor insan. Boşalt aklını kıyaslarını dendi. İlk görüş ilk işitiş ve "yak oğlum bir sigara" ile başlayan zaman ve mekandan soyutlanmaya varan bir muhabbet.

Neredeyim, kimleyim, kimim? Neden bugüne kadar işitmedim? Neden boşa nefes tüketmişim?

Sorularla boğuşurken lütfedip ikram ettiği yiyeceklerden yiyoruz. Birden acıktığımızı fark ediyoruz.

Peki ya diğer açlık?

Muhabbet içimizi kazıyor dinledikçe açlığımız artıyor.

Nedir bu? Bu muhabbet kimin?

Hem hiç duymamışız gibi hem de bildiren olunca, buymuş meğer dediğimiz bu muhabbet aradığımızın ta kendisiymiş. Gayıpta aradığın mutlakta karşında duruyor ve gel diyor. Gel ki tanış olalım kolaylaştıralım aradığın burada tam karşında tanıtayım benzeteyim aslına döndüreyim diyor. Nasip olanı anla, talip ol, yak gemileri dönme geriye, yaşantın değişsin, kanma nefsine diyor. Şimdi git biraz düşün karar ver de gel diyor. Hayır olmaz seni bulmuşum düşünecek başka bir şey kalmamış gidecek sığınacak başka yerim yok. Kurban olayım yoluna akıt kanımı, bağla ayaklarımı, yüz derimi, döv etimi kes parçala pişir çiğ bırakma beni. Geldiğimiz pazarda bulamadık seni, yüz gösterdin buldurdun kendini, al bizi de aşk pazarına sat haraç mezat gönlünde yer karşılığında.

O gelince insan görünür oldu. Sen insansan ben neyim?

İnsan diye anılanda olan tevazuyu, alçak gönüllüğü, merhameti bu kadar kısa zamanda gösterdin, del bizim gemiyi de batır, batın et ummanında benzet kendine insan eyle bizi de. Lütfetti aldı mahremine göz verdi, kulak verdi, idrak verdi. Gidin benim olanlarla beni seyredin yokluğunuzu görün işitin, anlayın ve bana acziyetinizle gelin dedi. Muhabbete şahit olanlar birçoğunu işitmedi, işittiğimizi söylenenleri anlamadık bizde. Anlamak, Onunla olmak, zikrine dahil olmak, O'nda yok olmak, O'na benzemek gayretindeyiz. Aşkından aşk niyaz ederiz meydanımızın sahibi, gönüller sultanı, vuslatının üzerinden geçen bir yılda bu can seninle olma gayretinde. Rabbim yolundan meydanından ayırmasın, aşkımızı sevdamızı ziyade kılsın, deminden ayırmasın.

Bülbülün niyazı güle yanmaktır
Kesret içinde vahdeti bulmaktır
Arayı ben Hak cemale varmaktır
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Âdem olup demi devran eyledim
İbrahim*'em çok hikmetler söyledim*
Çün seni bulalı kendim görmedim
Allah bir Muhammed Ali diyerek

Mehmet Yörüger

Gayret

Efendi babamla anım o kadar çok ki çok şükür.

Altıntaş'ta otururken beraber bulmaca çözerdik. Türk kahvesi isterdi, beraber içerdik bazen de söylemeden kahveyi getirince, erdin mi kızım derdi.

O gönül almayı bilendi zaten gönüller yapandı.
O kendisindekini bize de veren çok cömertti.

Bulmacayı tamamlayamadığımız zamanlar, ertesi güne bırakıp yeni gelen bulmacadan cevapları öğrenir ve bunları bir deftere yazarak kendimize bulmaca sözlüğü oluştururduk. Onun bu hali, bize yaptığınız işi ne kadar da zor olsa asla yarım bırakmayın, siz gayretinde samimi olun Hak yardımcınız olur demekti.

O her haliyle bize tevhidi bildirendi. O sınırsız umman olandı. Onu anlatmaya kelimeler yetmez .
Ona layık olmak bildirdiğiyle bulunmakla mümkündür.

Yine bir gün,
Efendi babamla birlikte köyde kalıyorduk. O gün hava biraz rüzgarlı idi. Bende eski alışkanlık olarak halk diliyle rüzgar, küfür küfür esiyor demiştim. Babam bana bakıp,

Kızım hala küfür küfür mü?

Dediğinde yaptığım hatayı anladım ve sordum. Nasıl demeliyim?

Küfür olan hiçbir eylem yoktur bu alemde sen küfür görürsün. Küfür değil, püfür püfür demelisin buyurmuştu.

İşte o zaman anladım, ağzımızdan çıkan en küçük bir kelam bile Hak indinde çok hassas. Bana o gün, dervişlik meydanına girenin konuşmasını dahi Hakk'a göre değiştirmesini, en güzel şekilde değiştirmesini, kelamımızı Hakk'a tabi kılmamızı göstermişti.

Tevhit, demine rıza gösterme halidir. Bize her ne isabet ederse etsin cümlesini Allah'ın tecellisi olarak bilip sabır göstermek sonucu, tecellinin eza ve cefa değil güzel görülmesidir. Tevhit, Allah'ın cemalini göstermesidir ve daim efendimden devam etmektedir. Layık olanlardan oluruz inşallah.

Hakk'ın demine sabır ile sebat ister
Âşık maşukun halvetinde biter
İnan ki vuslatın zevki yeter
Gelin canlar Hu diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

***Halil**'e lutf ile sırrın bildirdi*
Layık buldu kendine erdirdi
Her yüzde didarın sevdirdi
Gelin canlar Hu diyelim
Gelin canlar Hak diyelim

Nesrin Günal

*

Gönül derdin bilenlere Dost demine erenlere
Hak cemalin görenlere Bizden size selam olsun

Zevki Hüda bulanlara Huzuruna duranlara
Meskeni can olanlara Bizden size selam olsun

Mahremi irfanı duyan Zatı hakkı mevcut bulan
Deryayı vahdete dalan Bizden size selam olsun

Âşık ol özünü anla Hakikati uzak sanma
Gayrı sanıp da aldanma Bizden size selam olsun

Vücut vücudullah diyen Kışını bahar eyleyen
Halvetin zevkini dileyen Bizden size selam olsun

Arif ol sırrı cemale Erişmek için kemale
Sakın düşmeyin zevale Bizden size selam olsun

Halil nazar eyle her an Aşikâr eyledi sultan
Sırrullah'ı üryan bulan Bizden size selam olsun

MAKALE

Bu sayımızın konusu tevhit ve tevhit Cenabı Allah'ı bilmek olduğundan, makale konusu olarak Cenabı Allah'ın Kelamı olan Kuran-ı Kerimde, Kendisini anlatışını sizlerle paylaşmayı uygun gördük.

Eûzubillâhimineşşeytânirracîym
Bismillâhirrahmânirrahîym

Allah şehadet eyledi şu gerçeğe ki, başka ilah yok, ancak O vardır. Bütün melekler ve ilim uluları da dosdoğru olarak buna şahittir ki, başka ilah yok, ancak O aziz, O hakîm vardır.(Ali İmran 18) Ve Allah, buyurmuştur ki: İki ilâh edinmeyin. O, ancak bir ilahtır.(Nahl 51) İşte, O'ndan başka ilah yoktur. Önünde de, sonunda da hamt O'nundur, hüküm O'nundur. Ve ancak O'na döndürüleceksiniz.(Kasas 70) Hepimizin ilâhı, bir tek ilâhtır.(Bakara 163) Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Kuşkusuz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.(İnsan 30)

Yoksa onlar, senin hakkında: "Allah'a karşı yalan uydurdu." mu diyorlar? Eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler; batılı yok eder ve sözleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphesiz ki O kalplerde bulunan şeyleri hakkıyla bilir.(Şura 24) Ve kalplerinin üzerine, Kur'an'ı anlamalarına engel perdeler geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kur'an'da bir tek olarak andığın zaman da ürkerek arkalarına döner kaçarlar.(İsra 46) Bunlar, o kimselerdir ki; Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir. Ve onlar, gafillerin ta kendileridir.(Nahl 108) Verdikleri sözden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberlerini öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflıdır" demelerinden dolayı başlarına türlü belalar verdik. Doğrusu Allah, inkârları sebebiyle onların kalplerini mühürlemiştir. Pek azı hariç onlar inanmazlar.(Nisa 155) Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözlerinin üzerinde bir de perde vardır. Ve büyük azap onlaradır.(Bakara 7) Hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi görüyor musun? Şimdi onu Allah'tan başka kim hidayete erdirebilir? Hala düşünmez misiniz?(Casiye 23)

Allah O'dur ki, gökleri direksiz yükseltti, onu görüyorsunuz, sonra arş üzerine istiva etti, güneşi ve ayı emrine boyun eğdirdi. Her biri belli bir vakte kadar akar gider. Bütün işleri O yönetiyor. Ayetleri O açıklıyor ki, Rabbinizin huzuruna çıkacağınızı iyi bilesiniz.(Rad 2) O, gökten yere, işleri düzenler.(Secde 5) Sizi de yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır.(Saffat 96) Gökleri ve yeri yoktan var eden, her şeyi yaratan O'dur ve O, her şeyi bilendir.(Enam 101) İşte Rabbiniz Allah bu! O'ndan başka ilâh yoktur; O, her şeyin yaratanıdır. O'na kulluk edin, O her şeye vekildir. (Enam 102) O öyle bir ilâhtır ki, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisinindir. Hükümranlıkta ortağı yoktur. O, her şeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyerek takdir etmiştir.(Furkan 2)

Sizi yarattık, sonra size biçim verdik, sonra da meleklere: "Âdem'e secde edin" dedik; hepsi secde ettiler, yalnız İblis, secde edenlerden olmadı. (Araf 11) Onlar, gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, kendilerinin aynı olan insanları yaratmaya da kadir olduğunu görüp bilmediler mi? Allah onlar için şüphe edilmeyen bir vâde takdir etmiştir. Fakat zalimler, inkârlarında yine de ısrar ederler. (İsra 99) Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır. (Mülk 14) O kâfir olanlar, görmediler mi ki, göklerle yer bitişik bir halde iken biz onları ayırdık. Hayatı olan her şeyi sudan yarattık.

Hâlâ inanmıyorlar mı? (Enbiya 30) Yeryüzünde gezip bir bakmadılar mı, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş? Halbuki onlar, bunlardan daha kuvvetliydiler. Ne göklerde ve ne de yerde hiçbir şey Allah'ı aciz bırakamaz. Çünkü o her şeyi bilendir, her şeye kâdir olandır. (Fatır 44)
Habibim, onların lafları seni üzmesin. Çünkü şan ve şeref bütünüyle Allah'ındır. O her şeyi işitiyor, hepsini görüyor. (Yunus 65) İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar. Oysa iman edenlerin Allah sevgisi daha kuvvetlidir. O zulmedenler, azabı görecekleri zaman bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının gerçekten çok şiddetli bulunduğunu keşke anlasalardı. (Bakara 165) O, şundandı: Onlara peygamberleri apaçık delillerle geliyorlardı. Ama onlar inkâr ettiler. Allah da tuttu kendilerini alıverdi. Çünkü O'nun kuvveti çok, azabı şiddetlidir. (Mümin 22) Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir. (Ali İmran 83) Muhakkak ki, hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmaktayım. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, idaresi ve yönetimi O'nun elinde olmasın. Benim Rabbim, hiç şüphe yok ki, doğru yoldadır. (Hud 56) İyi bilin ki, Allah her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. (Fussilet 54)

Vaktiyle sana şöyle vahyettiğimizi hatırla: "Şüphesiz Rabbin insanları kuşatmıştır. (İsra 60) Allah O'dur ki yedi göğü ve yerden de onlar kadarını yarattı. Emir bunlar arasında iner ki Allah'ın her şeye kâdir olduğunu ve Allah'ın bilgisinin, her şeyi kuşattığını bilesiniz. (Talak 17) Bununla beraber, doğu da Allah'ın, batı da Allah'ındır. Artık nereye dönerseniz dönün, orası Allah'a çıkar. Şüphe yok ki, Allah'ın rahmeti geniştir, O, her şeyi bilendir. (Bakara 115) Her kim iyilik yaparak yüzünü tertemiz Allah'a tutarsa, o gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Öyle ya bütün işlerin sonu Allah'a dayanır. (Lokman 22) Sonra da gerçek Mevlâlarına döndürülürler. (Enam 62)

Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu, dilediğine azap edip dilediğini de bağışladığını bilmedin mi? Allah her şeye kâdirdir. (Maide 40) Rabbiniz sizi çok daha iyi bilir. Dilerse tövbeniz sebebiyle size merhamet eder, dilerse azap eder. Seni de onların üzerine vekil göndermedik. (İsra 54) Şüphe yok ki Allah, iman edip salih amelleri işleyenleri altından ırmaklar akan cennetlere koyacak. Şüphesiz Allah dilediğini yapar. (Hac 14) Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Siz içinizdekileri açığa vursanız da gizli tutsanız da Allah onunla sizi hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azab eder. Allah her şeye kadirdir. (Bakara 284)
Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. O daima haydır, bütün varlığın idaresini yürüten kayyum'dur. O'nu ne gaflet basar, ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan huzurunda şefaat edecek olan kimdir? O, kullarının önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiç bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kucaklamıştır. Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na bir ağırlık vermez. O çok yücedir, çok büyüktür. (Bakara 255) Eğer yeryüzündeki ağaçlar hep kalem olsa, deniz de arkasından yedi deniz daha kendisine destek olduğu halde mürekkep olsa, yine de Allah'ın kelimeleri yazmakla tükenmez. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Lokman 27) Gökleri yeri ve her ikisinde yaydığı canlıları yaratması da Allah'ın kudretinin delillerindendir. O'nun dilediği zaman onları bir araya toplamaya da gücü yeter. (Şura 29) Ve eğer Allah, sana bir zarar dokunduracak olursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır dilerse, o zaman

da O'nun hayrını engelleyebilecek kimse yoktur. O, lütfunu dilediği kuluna nasip eder. Allah çok esirgeyicidir. (Yunus 107)

Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak kötülük ve iyilikle deneyeceğiz. Hepiniz de sonunda bize döndürüleceksiniz. (Enbiya 35) De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarının yaptığından haberdardır, yaptıklarını çok iyi görendir. (İsra 96)
Biz onlara hem ufuklarda ve hem kendi nefislerinde delillerimizi göstereceğiz ki, Kur'ân'ın hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Senin Rabbinin her şeye şahit olması kafi değil mi? (Fussilet 35) O halde Allah yolunda çarpışın ve bilin ki Allah, her şeyi işitir ve bilir. (Bakara 244) Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Nisa 58) Göklerin ve yerin gaybı O'na aittir. O ne güzel görendir! O ne mükemmel işitendir! Onların, O'ndan başka bir yardımcısı yoktur. O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez. (Kahf 26)

Göklerde ve yerde olanları, gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilir. Allah, göğüslerin özünü bilir. (Tegabün 4) Şüphesiz Allah açığa vurulan sözü de bilir, gizlediklerinizi de bilir. (Enbiya 110) Göklerde ve yerde olanları, Allah'ın bildiğini görmüyor musunuz? Üç kişinin gizli konuştuğu yerde dördüncüsü mutlaka O'dur. Beş kişinin gizli konuştuğu yerde altıncısı mutlaka O'dur. Bunlardan az veya çok olsunlar ve nerede bulunurlarsa bulunsunlar mutlak O, onlarla beraberdir. Sonra kıyamet günü onlara yaptıklarını haber verecektir. Doğrusu Allah, her şeyi bilendir. (Mücadele 7)

Biz bir şeyi dilediğimiz zaman, ona sözümüz sadece "ol" dememizdir. O da hemen oluverir. (Nahl 40) Gökleri ve yeri, yerli yerince yaratan O'dur. Bir şeye "ol" dediği gün hemen oluverir. O'nun sözü haktır. "Sûr"a üfürüldüğü gün de mülk ancak O'nundur. O, gizliyi ve açığı bilendir. O, hikmet sahibi, her şeyden haberdardır. (Enam 73) O, göklerin ve yerin yoktan var edicisidir ve O, bir işin olmasını murat edince, ona yalnızca "ol!" der, o da hemen oluverir. (Bakara 117)

Gaybın anahtarları da O'nun katındadır, onları O'ndan başkası bilmez, karada ve denizde olanları O bilir ve bir yaprak düşmez ki, onu O bilmesin; ne toprağın karanlıklarında bir tane, ne de kuru ve yaş hiçbir şey yoktur ki, o her şeyi açıklayan Kitap'ta bulunmasın. (Enam 59) Şüphesiz ki, kıyamet saatinin bilgisi Allah yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde ne varsa (erkek veya dişi oluşunu, renk ve özelliklerini) O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilemez. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilir, her şeyden haberdardır. (Lokman 34)

Sana, ne zaman kopacak diye kıyamet vaktini soruyorlar. De ki; onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan başkası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu çok iyi biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki, onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler. (Araf 187) Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise zengin ve her hamde lâyıktır. (Fatır 15)

İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz Hak'tan yüz çevirirseniz Allah yerinize başka bir kavim getirir. Sonra onlar sizin gibi olmazlar. (Muhammed 38) Allah eksiksiz, sameddir (Bütün varlıklar O'na muhtaç, fakat O, hiç bir şeye muhtaç değildir. (İhlas 2) Allah, O'dur ki, sizi yarattı, sonra da size rızık verdi, sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak olan var mı?

Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir. (Rum 40) Bilmez misin ki, hakikaten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, hepsi O'nundur. Size de Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır. (Bakara 107)

Göklerin ve yerin kilitleri O'na aittir. O dilediğine rızkı genişletir ve daraltır. Şüphesiz ki O, her şeyi hakkıyla bilir. (Şura 12) Bütün göklerde olanlar, bütün yerdekiler, bu ikisinin arasında ve toprağın altıda bulunanlar O'nundur. (Taha 6) Şüphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindekilere varis olacağız. Ve onlar da mutlaka bize döndürüleceklerdir. (Meryem 40) O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir, bütün doğuların da Rabbidir. (Saffat 5)
Açın gözünüzü! Göklerde kim var, yerde kim varsa hep Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar dahi, Allah'a ortak koştuklarına uymuş olmuyorlar, ancak zanna uymuş oluyorlar. Ve yalandan başka bir şey söylemiyorlar. (Yunus 66) O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O halde, O'na ibadet et ve O'na ibadet etmekte sabırlı ol. Hiç sen Allah'ın ismini taşıyan başka birini bilir misin? (Meryem 65) Allah, göğü yükseltti ve mizanı koydu. (Rahman 7) Ant olsun ki Allah onların hepsini kuşatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır. (Meryem 94) Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi O'nundur. O çok yücedir, çok büyüktür. (Şura 4)

Şüphesiz Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş üzerine hükümran oldu. O, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrine âmâdedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (Araf 54) Ve hatırlayın ki Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Yüceliğim hakkı için şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir(İbrahim 7)

Allah nutfeyi bir alaka yarattı, derken o alakayı bir çiğnem et parçası halinde yarattık, derken o mudgayı bir takım kemik yarattık, derken o kemiklere bir et giydirdik, sonra onu diğer bir yaratık olarak teşekkül ettirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah, pek yücedir. (Müminun 14) Mutlak hâkim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, bereketli Arş'ın sahibidir. (Müminun 116) Gökte burçları var eden, onların içinde bir kandil (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir. (Furkan 61)

Allah, O'dur ki, sizi yarattı, sonra da size rızık verdi, sonra sizi öldürür, sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak olan var mı? Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yücedir. (Rum 40) Bu da şundandır ki, Allah hakkın ta kendisidir. (İnsanların) O'ndan başka taptıkları ise mutlaka batıldır. Şüphesiz ki Allah, çok yücedir, çok büyüktür. (Lokman 30) Her şeyin mülkü ve tasarrufu elinde bulunan Allah'ın şanı ne yücedir. Siz de yalnız O'na döndürüleceksiniz. (Yasin 83)

Daimî bir hayat sahibi ancak O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. Onun için dini halis kılarak O'na, hep O'na yalvarın. Hamt, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. (Mümin 65) Göklerde ve yer yüzünde bulunan canlılar ve bütün melekler, kibirlenmeden Allah'a secde ederler.(Nahl 49) Gecenin bir bölümünde de O'na secde et. Hem de O'nu uzun bir gece tesbih et. (İnsan 26) Görmedin mi, göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay ve yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyor. Birçoğunun üzerine de azab hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılarsa artık ona ikram edecek yoktur. Şüphesiz Allah dilediği şeyi yapar. (Hac 18) Göklerde ve yerde ne varsa hep O'nundur. Doğrusu Allah müstağnîdir, övülmeğe layıktır. (Hac 64)

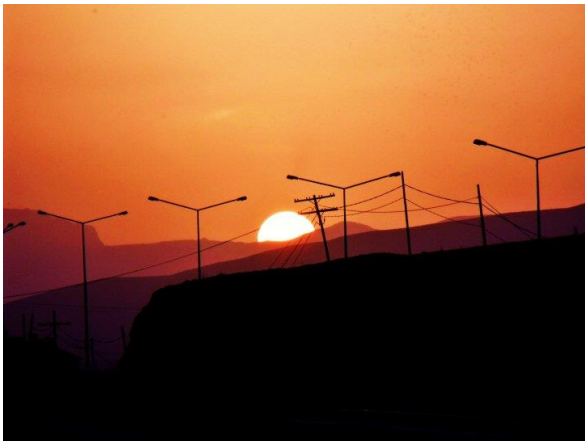

Her kim izzet istiyorsa bilsin ki izzet tamamıyla Allah'ındır. O'na hoş kelimeler yükselir, onu da salih amel yükseltir. Kötülükler kuranlara gelince, onlara şiddetli bir azab vardır. Onların tuzakları hep darmadağın olur. (Fatır 10) Yer üzerinde bulunan her şey fânidir. Yalnız celâl ve ikram sahibi Rabbinin zâtı baki kalacaktır. (Rahman 26-27) O, yaratan, var eden, varlıklara şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, gâlib olan, her şeyi hikmeti uyarınca yapandır. (Haşr 24)

Allah, her şeyin yaratıcısıdır. Her şey üzerine vekil de O'dur. (Zumer 62) Hiç şüphesiz, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, diriltir de, öldürür de. Size O'ndan başka ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (Tevbe 116) Allah sizin düşmanlarınızı çok iyi bilir.
Gerçek bir dost olarak Allah yeter. Ve yardımcı olarak da Allah yeter. (Nisa 45) De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. (Enam 162) Dönüşünüz hep O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. Her şeyi ilk baştan yaratan O'dur. Sonra iman edip salih amel işleyenleri hak ettikleri ölçüde mükâfatlandırmak için geri döndürecek olan yine O'dur. Kâfirlere de inkâr ettikleri için kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap vardır.(Yunus 4) Erkek veya kadın, kim mümin olur da güzel amellerden işlerse, işte onlar cennete girerler. Zerre kadar da haksızlığa uğratılmazlar. (Nisa 124) Gerçekten de onların her biri öyle kimselerdir ki, yaptıklarının karşılığını Rabbin kendilerine hakkiyle ödeyecektir. Çünkü O, onların yaptıkları her şeyden haberdardır. (Hud 111)

Kim bir kötülük işler, yahut nefsine zulmeder, sonra da Allah'tan bağışlanmasını dilerse, Allah'ı bağışlayıcı ve esirgeyici bulur. (Nisa 110) Kendi katından derece derece rütbeler, bir mağfiret ve rahmet vermiştir. Öyle ya, O çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. (Nisa 96) Ayrıca senden iyilikten önce hemen kötülüğü getirmeni isterler. Oysa daha önce onlara misal olacak cezalar gelip geçmiştir. Ve gerçekten Rabbin, zulümlerine karşılık insanlara mağfiret sahibidir. Bununla beraber Rabbinin azabı da cidden çok çetindir. (Rad 6)

Ancak, kim haksızlık yapar, sonra yaptığı kötülüğü iyiliğe çevirirse, bilsin ki ben (ona karşı da) çok bağışlayıcıyım, çok merhamet sahibiyim. (Neml11) Rabbiniz içinizden geçenleri çok iyi bilir. Eğer iyi kimseler olursanız elbette Allah çok tövbe edenleri bağışlayıcıdır. (İsra 25)Yine insanlardan kimi de vardır ki, Allah'ın rızasına ermek için kendini feda eder. Allah ise kullarına çok merhametlidir. (Bakara 207) Çünkü Allah mükafatlarını kendilerine tamamen ödedikten başka, lütfundan onlara fazlasını da verecektir. Çünkü O, çok bağışlayıcı ve şükrün karşılığını vericidir. (Fatır 30)

O kötü amelleri işleyip de sonra arkasından tevbe ve iman edenler için hiç şüphe yok ki, Rabbin bundan sonra yine de affedici ve merhamet edicidir. (Araf 153) Çünkü Allah sadıklara sadakatleriyle mükafat verecek, dilerse münafıklara da azab edecek veya tevbe nasib edecektir. Şüphe yok ki Allah çok bağışlayıcıdır. Çok merhamet edicidir. (Ahzab 24) Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah kullarının tevbesini kabul eder ve sadakaları da alır. Allah tövbeleri kabul edendir, çok merhametlidir. (Tevbe 104) Sonra şüphe yok ki Rabbin, bir cahillikle günah işleyip ardından tövbe eden ve durumunu düzelten kimseleri bağışlar. Şüphesiz ki Rabbin, bu tövbeden sonra Gafurdur, Rahîmdir. (Nahl 119)

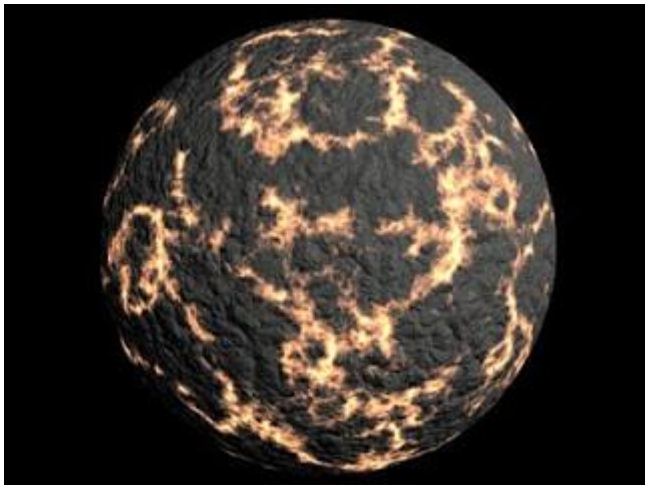

Şayet kullarım, sana benden sordularsa, gerçekten ben çok yakınımdır. Bana dua edince, duacının duasını kabul ederim. O halde onlar da benim davetime koşsunlar ve bana hakkıyla iman etsinler ki, doğru yola gidebilsinler. (Bakara 186) Şüphesiz ki Allah, hiç kimseye zerre kadar zulüm etmez. Eğer yapılan iyilik zerre kadar da olsa, onun sevabını kat kat artırır. Ve kendi katından büyük bir mükafat verir. (Nisa 40) Çünkü Allah, kendilerine işledikleri amellerin en güzeli ile ecir verecek, lütfundan fazlasını da bahşedecektir ve Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (Nur 38) İyi iş, güzel amel yapanlara daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır. Yüzlerine ne kara bulaşır, ne de aşağılanırlar. Cennet ehli işte bunlardır. Orada ebedî kalacaklardır. (Yunus 26) İşte Allah iman edip Salih amel işleyen kullarını bununla müjdeler. Ey Muhammed! De ki: "Ben bu tebliğime karşı sizden akrabalıkta sevgiden başka hiçbir ücret istemiyorum." Her kim bir iyilik yaparsa biz onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, şükrün karşılığını verir. (Şura 23)
Şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir. (İbrahim 7) Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber kulları hesabına küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin hesabınıza ona razı olur. Hiçbir günahkar da diğerinin günahını çekecek değildir. Sonra dönüşünüz, Rabbinizedir. O vakit, O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir. Çünkü O, bütün kalplerin özünü bilir. (Zumer 7)

Eğer şükreder ve iman ederseniz Allah size azabı ne yapar? Allah, şükredenlerin mükafatını veren ve her şeyi bilendir. (Nisa 147) Yeryüzünde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir canlı yoktur. O, onların karar kıldıkları yerleri de, emaneten durdukları yerleri de bilir. Onların hepsi apaçık bir kitaptadır. (Hud 6)

Bu Kur'ân, kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebliğdir. (İbrahim 52) O apaçık Kitaba ant olsun ki biz onu gerçekten mübarek bir gecede indirdik. Çünkü biz onunla insanları uyarmaktayız. (Duhan 2-3)

Onu dosdoğru olarak indirdi ki katından gelecek şiddetli azaba karşı uyarsın ve yararlı işler yapan müminlere kendileri için güzel bir mükafat bulunduğunu müjdelesin. (Kahf 2) Allah, elbette iman edenleri de, iki yüzlüleri de bilir. (Ankebut 11) De ki: "Herkes bulunduğu hal ve niyetine göre iş yapar. Bu durumda kimin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir." (İsra 84) İşte onların ilimden erişebilecekleri budur. Şüphesiz, Rabbin, yolundan sapanı da iyi bilir; O, hidayette olanı da iyi bilir. (Necm 30)

Ey iman edenler! Eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit tutar. (Muhammed 7)

Sadakallahülazim.

ALINTI BÖLÜMÜ

*

Görüyor musun?
Sensizlikte düştüğüm
Şu hale bak.
Yalanlarla oyalıyorum
Kendimi, bile bile.

Anlık heyecanlar,
Sahte gülüşler,
Beklentiler ve menfaatler
Üzerine kurulu,
İlişkilerle devam
Ediyorum hayatıma.
Sevgi diye
Tutunduklarıma bak.

Oysa ben, her gece
Seni sevdiğimi
İtiraf ediyorum
Kendi kendime.
Sana hiç söyleyememiş
Olsam bile.

SEVGİYE DAİR

*

Her nereye
Dönerseniz dönün,
Göreceğiniz yüz
Allah'ın yüzüdür.
Görmüyorsanız,
Nefs-i emmareye tabi
Aklınızla bakıyor,
Ve kendinizi
Görmeye
Çalışıyorsunuzdur.

GÜL KOKULARI

*

Benden içeridesin, tüm yolların sonu en sevgili! Sevgiyle yaptığın gülüşünün zuhuruyum, kendimde değilim içtiğimden beri muhabbetinden aşkı. Sırlanıp seninle aynayım güzelliğine. Kendini seyredişinin nurundayım, kalmadı nurdan farkım. Kesret, vahdet, halk ve sen; hepsi bir. Fakir'den tecelliye gelişinle görüyorum seni.

NAR-I AŞK

*

Cümle mevcudatı malumata aşk akdem dürür
Zira aşkın evveline bulmadılar ibtida
(*Bilinen bütün varlıklardan evveldir aşk. Çünkü aşkın evveline başlangıç bulmadılar.)*

Kâinattaki her zerre, Allah'ın bilinmeklik muradı doğrultusunda Allah'ın zikretmesiyle, aşkıyla yaratılmış olup, yaratılmışlığıyla özünde bu aşkı taşımaktadır.
Aşk, Hakk'ın varlığının açığa çıkmasıdır.
Aşk, yaratılma yok iken Cenab-ı Allah zatıyla teklikte iken Allah'ta mevcuttu.

VADİ-İ HAYRET

*

Tövbenin
Sağlıklı olması,
Tövbe ettiğimiz halin,
Bir daha
Bizden gözükmemesi
İle mümkündür.

GÜL KOKULARI 2

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin birinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız, okuduklarınızın halinize katkısı olmuştur ve olacaktır. Amacımız, kendiliksiz hizmet olan Hak ile Hakk'a hizmettir. Yapacak olduğunuz katılımlar ve öneriler ile sizlere daha iyi hizmet etmeyi amaçlıyoruz.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yeni yayınlanacak olan, Halil İbrahim Baki Hz'nin Kaleme aldığı, derlemesini Emine Aytül Erol'un, düzenlemesini Özkan Günal'ın yaptığı bir eser ile noktalıyoruz.

Aşkı niyazlarımızla.

AŞKTIR TEVHİDİ İNSAN

Süluku tevhit'te bulunmanın anlam ve manası, insanın aslına dönüş yolculuğu olup, Allah'tan geldiniz yine Allah'a döndürüleceksiniz. Kur'an-i bu hitap gereğidir ki, insanın hem kendi hakikatine hem de âlemi cihanın hakikatine arifi billah olabilmesi için tevhit ve tasavvuf yoluyla Allah'tan geliş ve yine Allah'a dönüş olarak bildirilen manayı esrarı, tahsili edep ile ikmal eylemesi gerekir.

İnsan, cismani vücut ile vücutlanmadan evvel mana âleminde ruhen mevcut olup bu mevcudiyeti sırasında elest bezmi olarak adlandırılan boyutta Kudretullah hitaben buyurdu ki,

Ben senin Rabbin değil miyim?

Beliğ Ya Rabbi, sen benim rabbimsin, senin varlığınla kaimim. Hakikat'te mutlak olan sensin. Sen zatında, sıfatında ve efalinde şeriki olmayan, vahid-i mutlak, hakim-i mutlak, alim-i mutlak uluhiyyet sahibisin.

Öyleyse ahdine sadık ve vefalı ol ki, Ben senden razı ve sen de Benden razı olarak, Aşk sevgi ve muhabbette bu gerçeğin demi ve devranı oluşsun.

Aşk ile kalın.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

ALLAH ALLAH.